

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai
2018 m. kovo 9 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 m. SESIJA

2016 m. birželio 22–23 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 235, 2017 7 20.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. birželio 28 d. posėdis

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 243, 2017 7 27.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

2018/C 091/01	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žudynių rytinėje Kongo dalyje (2016/2770(RSP))	2
2018/C 091/02	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) pažangos stebėjimo (2015/2281(INI))	6
2018/C 091/03	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos ataskaitos (2016/2041(INI))	16
2018/C 091/04	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos (2012/27/ES) įgyvendinimo ataskaitos (2015/2232(INI))	28
	2016 m. birželio 28 d., trečiadienis	
2018/C 091/05	2016 m. birželio 28 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sprendimo išstoti iš ES, kuris yra JK įvykusio referendumo pasekmė (2016/2800(RSP))	40

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

2018/C 091/06	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo dėl Europos Sąjungos ir Libano Respublikos bendrojo susitarimo, kuriuo nustatomi Libano Respublikos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (16136/2014 – C8-0044/2015 – 2014/0110(NLE))	42
2018/C 091/07	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (13349/2014 – C8-0095/2015 – 2007/0078(NLE))	43
2018/C 091/08	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (13395/2014 – C8-0170/2015 – 2008/0027(NLE))	44
2018/C 091/09	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, sudarymo Europos Sąjungos vardu (COM(2016)0201 – C8-0157/2016 – 2016/0109(NLE))	45
2018/C 091/10	2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Belgijos paraiška „EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery“) (COM(2016)0242 – C8-0170/2016 – 2016/2074(BUD))	46
2018/C 091/11	P8_TA(2016)0286 Daugiametis paprastųjų tunų išteklių atkūrimo planas ***I 2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl daugiamečio paprastųjų tunų išteklių rytinėje Atlanto vandenyno dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo plano, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 302/2009 (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD)) P8_TC1-COD(2015)0096 Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. birželio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... dėl daugiamečio paprastųjų tunų išteklių rytinėje Atlanto vandenyno dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo plano, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 302/2009	51

2018/C 091/12	P8_TA(2016)0287	Daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ***I	
		2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2187/2005 bei panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1098/2007 (COM(2014)0614 – C8-0174/2014 – 2014/0285(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0285	Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. birželio 23 d. per pirmąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo nustatomas daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2187/2005 bei panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1098/2007	52
2018/C 091/13		2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl sutuoktinių turto teisinio režimo srityje taikytinos jurisdikcijos, teisės ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (COM(2016)0106 – C8-0127/2016 – 2016/0059(CNS))	53
2018/C 091/14		2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl registruotos partnerystės turtinių pasekmių srityje taikytinos jurisdikcijos, teisės ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (COM(2016)0107 – C8-0128/2016 – 2016/0060(CNS))	54

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 m. SESIJA

2016 m. birželio 22–23 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 235, 2017 7 20.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. birželio 28 d. posėdis

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 243, 2017 7 27.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0290

Žudynės rytinėje Kongo dalyje

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žudynių rytinėje Kongo dalyje (2016/2770(RSP))

(2018/C 091/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Kongo Demokratinės Respublikos (KDR), ypač į 2016 m. kovo 10 d. ⁽¹⁾ ir 2015 m. liepos 9 d. ⁽²⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 15 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl padėties prieš rinkimus ir saugumo padėties KDR,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir jos atstovo pareiškimus dėl padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į ES delegacijos Kongo Demokratinei Respublikai pareiškimus dėl žmogaus teisių padėties šioje šalyje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 23 d. Tarybos išvadas dėl Kongo Demokratinės Respublikos,
- atsižvelgdamas į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2014 m., kurią Taryba patvirtino 2015 m. birželio 22 d.,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 14 d. Benio, Butembo ir Lubero teritorijų pilietinės visuomenės grupių atvirą laišką Kongo Demokratinės Respublikos prezidentui,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio mėn. Nairobio deklaracijas,
- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario mėn. Adis Abeboje pasirašytą KDR ir regiono taikos, saugumo ir bendradarbiavimo pagrindų susitarimą,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl KDR, visų pirma į rezoliuciją Nr. 2198 (2015) dėl KDR taikomų sankcijų režimo atnaujinimo ir ekspertų grupės įgaliojimų ir rezoliuciją Nr. 2277 (2016), kuria buvo vieniems metams atnaujinti Jungtinių Tautų Organizacijos stabilizavimo misijos KDR (MONUSCO) įgaliojimai,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0278.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 23 d. JT ekspertų grupės pranešimą dėl KDR,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 27 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių padėties ir Jungtinių Tautų Jungtinio žmogaus teisių biuro veiklos KDR,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinio Teisingumo Teismo sprendimus ir nutartis,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 2 d. Tarptautinių įgaliotinių ir atstovų Afrikos Didžiųjų ežerų regione grupės bendrą pranešimą spaudai dėl rinkimų KDR,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 9 d. JT Saugumo Tarybos pirmininko pranešimą dėl padėties KDR,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 9 d. JT Generalinio Sekretoriaus ataskaitas dėl Jungtinių Tautų Organizacijos stabilizavimo misijos Kongo Demokratinėje Respublikoje ir dėl KDR ir regiono taikos, saugumo ir bendradarbiavimo pagrindų susitarimo įgyvendinimo,
 - atsižvelgdamas į persvarstytą Kotonu partnerystės susitarimą,
 - atsižvelgdamas į 1981 m. birželio mėn. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Afrikos demokratijos, rinkimų ir valdymo chartiją,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. vasario 18 d. Kongo Konstituciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi saugumo padėtis Kongo Demokratinės Respublikos šiaurės rytuose ir toliau blogėja – aktyviai tebeveikia daugybė ginkluotų grupuočių, gaunama daug informacijos apie žudynes, ginkluotų grupuočių vykdomą vaikų verbavimą ir naudojimą ir plačiai paplitusį seksualinį smurtą ir smurtą dėl lyties;
- B. kadangi Benio, Lubero ir Butembo teritorijose laikotarpiu nuo 2014 m. spalio mėn. iki 2016 m. gegužės mėn. daugiau kaip 1 160 žmonių buvo žiauriai nužudyti, daugiau nei 1 470 žmonių dingo, daug namų, mokyklų ir sveikatos centrų buvo sudeginta ir daugelis moterų, vyrų ir vaikų patyrė seksualinį smurtą;
- C. kadangi daug kaimų šiose teritorijose šiuo metu yra užimti ginkluotų grupuočių;
- D. kadangi reiškiami vis daugiau nepasitenkinimo KDR vyriausybės neveiklumu ir tylėjimu dėl šių žiaurumų, kuriuos, kaip teigiama, vykdo tiek ginkluotos sukilėlių grupuotės, tiek valstybės karinės pajėgos;
- E. kadangi buvo vykdomos itin žiaurios žudynės, kartais netoli nacionalinės kariuomenės (FARDC) pozicijų ir JT taikos palaikymo misijos KDR (MONUSCO) bazių;
- F. kadangi šios žudynės sulaukė tarptautinės bendruomenės abejingumo ir žiniasklaidos tylos;
- G. kadangi KDR prezidentas pagal Konstituciją turi užtikrinti nacionalinį vientisumą, šalies nepriklausomybę, asmenų ir turto saugumą ir tinkamą šalies institucijų veikimą ir kadangi jis taip pat yra šalies ginkluotųjų pajėgų vadas;
- H. kadangi Kongo Demokratinėje Respublikoje vyrauja didelė politinė įtampa, nes nuo 2001 m. šalį valdančio prezidento J. Kabilos pagal Konstituciją reikalaujama palikti šį postą iki 2016 m. gruodžio 20 d., tačiau jis dar nepranešė ketinąs įvykdyti šį reikalavimą;
- I. kadangi Kongo kariuomenė ir MONUSCO turi regione išlaikyti stabilumą, kovoti su ginkluotomis grupuotėmis ir apsaugoti civilius gyventojus;
- J. kadangi MONUSCO įgaliojimai buvo atnaujinti ir sustiprinti;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- K. kadangi dėl plataus masto negebėjimo patraukti atsakomybėn asmenis, padariusius žmogaus teisių pažeidimus, skatinama nebaudžiamumo atmosfera ir daromi nauji nusikaltimai;
- L. kadangi didžiausia kliūtis siekiant užtikrinti taiką buvo neryžtingos KDR pastangos demobilizuoti tūkstančius sukilėlių kovotojų, įtraukiant juos į nacionalinę kariuomenę arba sudarant jiems palankesnes sąlygas įsitraukti į civilių bendruomenės gyvenimą;
- M. kadangi humanitarinės veiklos dalyviai mano, jog šiuo metu 7,5 mln. žmonių reikia pagalbos; kadangi dėl vykstančio konflikto ir karinių operacijų šalies viduje perkelta 1,5 milijono žmonių, o daugiau kaip 400 000 žmonių buvo priversti bėgti iš šalies;
- N. kadangi Jungtinių Tautų Humanitarinių reikalų koordinavimo biuras (angl. OCHA) pranešė, kad daugėja pagalbos darbuotojų pagrobimų ir išpuolių prieš pagalbos konvojus ir kad tai privertė humanitarines organizacijas atidėti pagalbos teikimą ir sustabdyti savo veiklą;
- O. kadangi žudynės Kongo rytinėje dalyje yra regioninės ir nacionalinės politikos, manipuliavimo etnine įtampa ir išteklių eksploatavimo sąsajų pasekmė;
1. reiškia didelį susirūpinimą dėl smurto eskalavimo ir nerimą keliančios bei blogėjančios humanitarinės padėties KDR, kurią visų pirma lėmė ginkluoti konfliktai rytinėse provincijose, nesiliaujantys jau daugiau nei 20 metų; apgailestauja dėl žmonių žūčių ir išreiškia užuojautą KDR gyventojams;
 2. dar kartą ragina visas konflikto šalis nedelsiant nutraukti smurtą, sudėti ginklus, iš savo gretų paleisti visus vaikus ir skatinti dialogą siekiant taikiai ir tvariai išspręsti konfliktą; ragina imtis skubių ir aktyvių veiksmų siekiant atnaujinti MONUSCO ir KDR ginkluotųjų pajėgų (FARDC) bendradarbiavimą remiantis 2016 m. sausio 28 d. Kinšasoje pasirašytu karinio bendradarbiavimo susitarimu, kad būtų galima atkurti ir įtvirtinti taiką ir saugumą tiek rytinėje šalies dalyje, tiek ir visoje šalyje;
 3. primena, kad neutralizavus visas ginkluotas grupuotes regione bus labai prisidėta prie taikos ir stabilumo, ir ragina KDR vyriausybę laikyti tai prioritetu ir atkurti visų piliečių saugumą ir stabilumą Benio, Lubero ir Butembo teritorijose;
 4. ragina tarptautinę bendruomenę skubiai pradėti išsamų, nepriklausomą ir skaidrų žudynių tyrimą užtikrinant visapusišką KDR vyriausybės ir MONUSCO bendradarbiavimą; prašo Tarptautinių įgaliotinių ir atstovų Afrikos Didžiųjų ežerų regione grupės surengti nepaprastąjį posėdį dėl rinkimų KDR siekiant imtis tinkamų veiksmų šia linkme, pvz., pasitelkti JT Saugumo Tarybą;
 5. pabrėžia, kad ši padėtis neturėtų sutrukdyti įvykti rinkimams, kaip numatyta Konstitucijoje; pabrėžia, kad sėkmingai ir laiku surengti rinkimai bus labai svarbūs ilgalaikiam šalies stabilumui ir vystymuisi;
 6. ragina Tarptautinio baudžiamojo teismo Prokuroro tarnybą rinkti informaciją ir nagrinėti pažeidimus siekiant nustatyti, ar Tarptautinis baudžiamasis teismas turi pagrindą tirti įtarimus dėl nusikaltimų Benio regione;
 7. dar kartą pakartoja, kad negali būti nenubausta už žmogaus teisių pažeidimus, karo nusikaltimus, nusikaltimus žmoniškumui, seksualinį smurtą prieš moteris ir mergaites, taip pat negali likti nenubausti asmenys, atsakingi už vaikų kareivių verbavimą; pabrėžia, kad turi būti pranešama apie tokius veiksmus atlikusius asmenis, jie turi būti identifikuoti, patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir nubausti laikantis nacionalinės ir tarptautinės baudžiamosios teisės normų;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

8. prašo parengti ir viešai paskelbti MONUSCO veiksmų įvertinimo ataskaitą; teigiamai vertina JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2277 (2016), kuria atnaujinami MONUSCO įgaliojimai ir sustiprinama jos kompetencija civilių gyventojų apsaugos ir žmogaus teisių srityje, įskaitant smurtą dėl lyties ir smurtą prieš vaikus;
9. primygtinai ragina MONUSCO visapusiškai naudotis suteiktais įgaliojimais siekiant apsaugoti civilius gyventojus, turint omenyje tai, kad šios pajėgos bus pertvarkytos norint suteikti joms didesnių operatyvinių pajėgumų civiliams gyventojams apsaugoti, šiuo tikslu pasitelkiant skubaus dislokavimo mechanizmus ir atpažinimo iš oro priemones rytinėje Kongo dalyje, įskaitant taip pat ir patrulius bei mobilias operatyvines bazines;
10. ragina Afrikos Sąjungą ir ES užtikrinti, kad būtų vykdomas nuolatinis politinis Didžiųjų ežerų regiono šalių dialogas siekiant užkirsti kelią tolesniam destabilizavimui; apgailestauja dėl to, kad padaryta nedidelė pažanga įgyvendinant 2013 m. vasario mėn. Taikos, saugumo ir bendradarbiavimo pagrindų susitarimą, ir ragina visas šalis aktyviai prisidėti prie stabilizavimo pastangų;
11. pabrėžia, kad pilietinė visuomenė turi būti įtraukiama į visus veiksmus, kuriais siekiama apsaugoti civilius gyventojus ir išspręsti konfliktus, kad žmogaus teisių gynėjai turi būti apsaugoti ir kad KDR vyriausybė ir tarptautinė bendruomenė turi suteikti jiems galimybę išreikšti savo nuomonę;
12. pripažįsta Kongo valdžios institucijų pastangas kovojant su nebaudžiamumu ir užkertant kelią seksualiniam smurtui ir smurtui prieš vaikus, tačiau mano, kad pažanga tebėra lėta;
13. primena, kad ES turi darniai vykdyti įvairių sričių politiką, įskaitant prekybos ginklais ir žaliavomis srityse, ir kad derybose dėl susitarimų regione turi būti skatinama taika, stabilumas, vystymasis ir žmogaus teisės;
14. ragina ES apsvarstyti galimybę taikyti tikslines sankcijas, įskaitant draudimą keliauti ir turto išaldymą asmenims, atsakingiems už žudynes rytinėje Kongo dalyje ir vykždžiusiems smurtinius susidorojimus KDR, kad būtų užkirstas kelias tolesniam smurtui;
15. ragina ES ir jos valstybes nares toliau teikti paramą KDR gyventojams, siekiant pagerinti labiausiai pažeidžiamų gyventojų, visų pirma šalies viduje perkeltų asmenų, gyvenimo sąlygas;
16. smerkia bet kokius išpuolius prieš humanitarinės veiklos dalyvius ir kliudymą teikti humanitarinę pagalbą; primygtinai ragina visas konflikto šalis gerbti humanitarinės veiklos dalyvių nepriklausomumą, neutralumą ir nešališkumą;
17. pakartoja, kad verslo veikla turi būti vykdoma visapusiškai laikantis tarptautinių žmogaus teisių standartų; todėl ragina valstybes nares užtikrinti, kad pagal nacionalinę jurisdikciją veikiančios įmonės paisytų žmogaus teisių ir tarptautinių standartų, susijusių su jų veikla trečiojoje šalyje;
18. palankiai vertina Kongo valdžios institucijų pastangas įgyvendinti teisės aktus, kuriais draudžiama prekiauti naudingosiomis iškasenomis ir jas apdoroti tose teritorijose, kuriose vykdoma nelegali naudingųjų iškasenų gavyba, pvz., ginkluotų grupuočių kontroliuojamose teritorijose; ragina Kongo valdžios institucijas stiprinti teisės aktų įgyvendinimą ir sudaryti sąlygas atlikti griežtesnius patikrinimus, kalbant apie su kasyba susijusius sandėrius ir piktnaudžiavimą iš kasyklų gaunamomis pajamomis; ragina ES įgyvendinant savo vystomojo bendradarbiavimo politiką remti KDR pastangas šioje srityje; palankiai vertina tai, kad neseniai susitarta dėl Europos supratimo memorandumo dėl privalomų ir deramų konflikto zonų naudingųjų iškasenų tiekėjų patikrinimų, kaip pirmojo žingsnio siekiant užtikrinti Europos verslo įmonių atsakomybę šiuo klausimu, ir primygtinai ragina ES šio supratimo memorandumo nuostatas perkelti į plataus užmojo teisės aktus, kuriuos būtina priimti skubiai;
19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliojinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Afrikos Sąjungai, AKR ir ES Tarybai, JT Generaliniam Sekretoriui, JT Žmogaus teisių tarybai ir KDR prezidentui, ministrui pirmininkui ir parlamentui.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0291

Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) pažangos stebėjimas

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) pažangos stebėjimo (2015/2281(INI))

(2018/C 091/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 2 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 165 ir 166 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 14 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos ir Komisijos bendrą ataskaitą apie Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimą – „Švietimas ir mokymas pažangioje, tvarioje ir integracinėje Europoje“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2015 m. Tarybos ir Komisijos Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimo bendros ataskaitos projektas „Nauji Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje prioritetai“ (COM(2015)0408),
- atsižvelgdamas į 2015 m. Tarybos ir Komisijos Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimo bendrą ataskaitą „Nauji Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje prioritetai“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28 ir 29 d. Tarybos išvadas dėl besimokančiųjų judumo lyginamojo standarto ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 19 d. Tarybos išvadas dėl švietimo tvariam vystymuisi ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 17 d. Tarybos išvadas dėl investavimo į švietimą ir mokymą. Veikla, susijusi su komunikatu „Švietimo persvarstymas. Investavimas į gebėjimus siekiant geresnių socialinių ir ekonominių rezultatų“ ir 2013 m. metine augimo apžvalga ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos išvadas dėl veiksmingo mokytojų rengimo ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 2.

⁽²⁾ OL C 70, 2012 3 8, p. 9.

⁽³⁾ OL C 417, 2015 12 15, p. 25.

⁽⁴⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 31.

⁽⁵⁾ OL C 327, 2010 12 4, p. 11.

⁽⁶⁾ OL C 64, 2013 3 5, p. 5.

⁽⁷⁾ OL C 183, 2014 6 14, p. 22.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos išvadas dėl kokybės užtikrinimo remiant švietimą ir mokymą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl verslumo švietimo ir mokymo srityje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl ikimokyklinio ugdymo ir pradinio ugdymo vaidmens skatinant kūrybingumą, novatoriškumą ir skaitmeninę kompetenciją ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos išvadas dėl mokyklos nebaigusių asmenų skaičiaus mažinimo ir sėkmingo mokymosi mokykloje skatinimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Švietimo persvarstymas. Investavimas į gebėjimus siekiant geresnių socialinių ir ekonominių rezultatų“ (COM(2012)0669),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2006/962/EB dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į deklaraciją dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių skatinimo pasitelkiant švietimą (Paryžiaus deklaraciją), priimtą per neoficialų 2015 m. kovo 17 d. vykusį ES valstybių švietimo ministrų susitikimą ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į vadinamąsias Rygos išvadas, kurias 2015 m. birželio 22 d. priėmė už profesinį rengimą ir mokymą atsakingi ministrai ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 3 d. Komisijos žaliąją knygą „Migracija ir judumas. ES švietimo sistemų uždaviniai ir galimybės“ (COM(2008)0423),
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario mėn. Komisijai parengtą ekspertų grupės naujų įgūdžių, reikalingų naujoms darbo vietoms kurti, klausimais ataskaitą „Nauji įgūdžiai naujoms darbo vietoms kurti: veiksmi, kurių būtina imtis nedelsiant“ ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl tarptautinio mobilumo Bendrijoje švietimo ir mokymo tikslais: Europos mobilumo kokybės chartija ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo mėn. vykusio šeštojo universitetų ir verslo atstovų forumo ataskaitą ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. Europos profesinio mokymo plėtros centro (*Cedefop*) įgūdžių prognozę „Ateities įgūdžių pasiūla ir paklausa Europoje“ ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl jaunimo verslumo skatinimo švietimo ir mokymo priemonėmis ⁽¹³⁾ ir 2015 m. balandžio 28 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Bolonijos proceso įgyvendinimu ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 183, 2014 6 14, p. 30.

⁽²⁾ OL C 17, 2015 1 20, p. 2.

⁽³⁾ OL C 172, 2015 5 27, p. 17.

⁽⁴⁾ OL C 417, 2015 12 15, p. 36.

⁽⁵⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 10.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/education/news/2015/documents/citizenship-education-declaration_en.pdf.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/education/policy/vocational-policy/doc/2015-riga-conclusions_en.pdf.

⁽⁹⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/125en.pdf.

⁽¹⁰⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 5.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/education/tools/docs/university-business-forum-brussels_en.pdf

⁽¹²⁾ http://www.cedefop.europa.eu/files/3052_en.pdf.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0292.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0107.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl vaikų švietimo ekstremaliųjų situacijų ir užsitęsusių krizių atvejais ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją „Programa „Erasmus+“ ir kitos priemonės judumui skatinti profesinio rengimo ir mokymo srityje. Mokymsi visą gyvenimą požiūris“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A8-0176/2016),
- A. kadangi turėtų būti laikoma, jog visos toliau pateikiamos nuorodos į švietimą ir mokymą apima formaliojo, neformaliojo švietimo formas ir savišvietą, atsižvelgiant į tai, kad jos papildo perėjimą prie besimokančios visuomenės, ir į jų svarbą imantis su konkrečiomis tikslinėmis grupėmis susijusių veiksmų bei taip skatinant mažiau galimybių lavintis turinčių žmonių įtrauktį;
- B. kadangi švietimu ir mokymu neturėtų būti siekiama vien tenkinti darbo rinkos poreikius ir jis turėtų būti savaime vertingas: švietimas ne mažiau svarbus formuojant moralines ir pilietines dorybes bei – plačiąja prasme – humanistines vertybes, įtvirtintas Sutartyse, taip pat stiprinant demokratinius principus, kuriais grindžiama Europos Sąjunga;
- C. kadangi švietimas turėtų skatinti jaunuolių asmeninį tobulėjimą, tarpusavio pagarbą ir augimą, kad jie taptų iniciatyviais, atsakingais ir išprususiais piliečiais, turinčiais svarbiausius pilietinius, socialinius, tarpkultūrinius įgūdžius, bei kvalifikuotais specialistais;
- D. kadangi švietimas turėtų būti laikomas visiems prieinama pagrindine žmogaus teise ir viešąja gėrybe;
- E. kadangi švietimas ir mokymas svarbus kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi, o suteikiant geresnes galimybes mokytis visą gyvenimą naujos galimybės gali atsiverti žemos kvalifikacijos darbuotojams, bedarbiams, specialiųjų poreikių turintiems ir vyresnio amžiaus asmenims bei migrantams;
- F. kadangi įtraukus aukštos kokybės švietimas ir mokymas nepaprastai svarbūs Europos kultūriniam, ekonominiam ir socialiniam vystymuisi;
- G. kadangi švietimas ir mokymas Europoje turėtų prisidėti prie ES strategijų ir iniciatyvų, įskaitant strategiją „Europa 2020“, bendrosios skaitmeninės rinkos iniciatyvą, Europos saugumo darbotvarkę ir Investicijų planą Europai, įgyvendinimo;
- H. kadangi ne visos valstybės narės susiduria su to paties pobūdžio ir masto iššūkiais, o tai reiškia, kad visos siūlomos rekomendacijos švietimo ir mokymo srityje turėtų būti lanksčios ir jose turėtų būti atsižvelgiama į nacionalinius ir regioninius ekonominius, socialinius, demografinius, kultūrinius ir kitus rodiklius, kartu siekiant ir gerinti padėtį visoje ES;
- I. kadangi, nors bendradarbiavimas „ET 2020“ srityje turėtų būti grindžiamas pagarba valstybių narių kompetencijai, jis turėtų papildyti nacionalinius veiksmus ir paremti valstybių narių pastangas vystyti švietimo ir mokymo sistemas;
- J. kadangi ekonominiam vystymuisi ir socialinei sanglaudai turėtų būti skiriama vienodai dėmesio taikant mišrias politikos priemones, kuriomis būtų siekiama tolygiau paskirstyti žinias tarp gyventojų, kad būtų sprendžiamas didėjančio pajamų atotrūkio – įgūdžiais grindžiamo technologinio augimo šalutinio poveikio – klausimas;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0418.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0107.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- K. kadangi veiksmingos investicijos į kokybišką švietimą ir mokymą yra tvaraus augimo šaltinis;
- L. kadangi šiuo metu menkas žinių ir pagrindinių įgūdžių lygis kelia susirūpinimą, taigi pradinis ir vidurinis išsilavinimas turi užtikrinti būtiną tolesnio mokymosi ir integracijos į darbo rinką pagrindą;
- M. kadangi dėl menką suaugusiųjų pagrindinių įgūdžių lygį atskleidžiančias tendencijų būtina stiprinti suaugusiųjų mokymąsi, nes tai kvalifikacijos kėlimo ir keitimo priemonė;
- N. kadangi 2014 m. metinėje augimo apžvalgoje Komisija laikosi nuomonės, kad, kalbant apie išlaidas, valstybės narės turi rasti būdų, kaip apsaugoti ar skatinti ilgalaikes investicijas į švietimą, mokslinius tyrimus, inovacijas, energetiką ir kovą su klimato kaita, ir kad itin svarbu investuoti į švietimo ir mokymo sistemų, įskaitant mokymąsi visą gyvenimą, modernizavimą;
- O. kadangi valstybių biudžetai tebėra labai suvaržyti ir kai kurios valstybės narės turėjo sumažinti savo išlaidas švietimui ir mokymuisi, o juk būtent dabar būtina užtikrinti, kad tolesnės investicijos į šią sritį – lemiamas našumo, konkurencingumo ir augimo veiksnys – būtų veiksmingesnės;
- P. kadangi, nepaisant pagerėjusių rezultatų siekiant „ET 2020“ tikslų aukštojo mokslo srityje, gauta informacijos apie susirūpinimą visoje Europos aukštojo mokslo erdvėje keliančias problemas, susijusias su valstybių narių investicijų į švietimą veiksmingumu, ypatingą dėmesį skiriant kiekybiniais rodikliais, mokymo sąlygoms, mokymosi kokybei, mažėjančiai akademinėi laisvei ir skepticizmui dėl tam tikrų Bolonijos proceso aspektų bei jo įgyvendinimui kai kuriose šalyse;
- Q. kadangi „ET 2020“ stebėsenos biuletenis rodo, kad pagrindiniai iššūkiai, su kuriais susiduriama šiandien, yra švietimo skurdas ir menka žemą socialinį ir ekonominį statusą turinčių asmenų įtrauktis, taigi, norint pasiekti „ET 2020“ tikslus, būtina daugiau dėmesio skirti socialiniam aspektui ir gerinti švietimo ir mokymo sistemų įtrauktį bei kokybę;

Strateginė programa „ET 2020“

1. palankiai vertina „ET 2020“ apžvalgą ir pabrėžia, kad būtina atsižvelgti į jos išvadas ir nedelsiant jas įgyvendinti, siekiant padidinti pridėtinę programos vertę ir optimizuoti jos veiksmingumą, sustiprinant kiekvienai šaliai aktualius aspektus ir tarpusavio mokymąsi;
2. apgailestauja, kad švietimo ir mokymo srityje vis dar neišspręstos didžiulės problemos, susijusios su kokybe, prieinamumu ir diskriminacija dėl socialinės ir ekonominės padėties, ir mano, kad Europos Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis turėtų būti įgyvendinami platesnio užmojo suderinti ir efektyvūs politiniai veiksmai;
3. dar kartą atkreipia dėmesį į 2015 m. kovo mėn. Paryžiuje priimtos deklaracijos dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių skatinimo pasitelkiant švietimą svarbą;
4. palankiai vertina tai, kad „ET 2020“ prioritetinių sričių skaičius sumažintas iki šešių, išvardijant konkrečias problemas, kurias valstybės narės gali spręsti pasirinktinai atsižvelgdamos į savo reikmes poreikius ir sąlygas, tačiau pažymi, jog būtina stiprinti „ET 2020“ veiksmingumą ir veiklos aspektą bei patvirtinti darbo programą;
5. palankiai vertina pasiūlymą darbo ciklą pratęsti nuo 3 iki 5 metų, kad būtų geriau įgyvendinti ilgalaikiai strateginiai tikslai ir sprendžiami tokie klausimai, kaip nepakankami moksleivių įgūdžiai kai kuriose mokymosi srityse, menkas domėjimasis suaugusiųjų mokymusi, mokyklos nebaigimas, socialinė įtrauktis, pilietinis aktyvumas, lyčių nelygybė ir absolventų įsidarbinimo galimybės;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

6. palankiai vertina „ET 2020“ naujos kartos darbo grupės ir ragina Komisiją užtikrinti geresnį įvairių suinteresuotųjų šalių atstovavimą tose grupėse, pirmiausia įtraukiant daugiau švietimo srities ekspertų, su jaunuimu dirbančių asmenų, pilietinės visuomenės atstovų, mokytojų ir dėstytojų, kurių praktinė patirtis itin svarbi norint pasiekti „ET 2020“ tikslus; pabrėžia, kad būtina labiau platinti grupių darbo rezultatus vietos, regioniniu, nacionaliniu ir ES lygmenimis;
7. palankiai vertina tai, kad stiprinamas vadovaujamas su „ET 2020“ susijusių neoficialių organų vaidmuo ir kad sukurtas grįžtamojo ryšio ciklas, siejantis aukšto lygio darbo grupę, generalinio direktoriaus grupes ir darbo grupes; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį siekdamas sudominti vietos, regionines ir nacionalines suinteresuotąsias šalis ir piliečius Europos bendradarbiavimu švietimo ir mokymo srityje atlieka pilietinės visuomenės organizacijos, ir ragina jas finansiškai paremti programos „Erasmus+“ (3 pagrindinis veiksmas) ir Europos socialinio fondo lėšomis;
8. ragina sukurti neoficialų koordinavimo organą, kurį sudarytų Komisijos Švietimo ir kultūros GD generalinis direktorius, už švietimą atsakingi kitų GD direktoriai, pilietinės visuomenės ir socialinių partnerių bei Parlamento Kultūros ir švietimo komiteto atstovai ir kuris rengtų aukšto lygio susitikimus, kad užtikrintų glaudesnį darbo koordinavimą, politikos nuoseklumą, taip pat oficialių ir neoficialių „ET 2020“ organų parengtų rekomendacijų įgyvendinimą; mano, jog toks koordinavimas būtinas, nes pasigendama nuoširdaus Komisijos ir pilietinės visuomenės organizacijų dialogo, taip pat dėl to, kad su „ET 2020“ susijusias kompetencijas dalijasi keletas Komisijos GD ir Komisijos narių; ragina apie šio darbo rezultatus tinkamai informuoti Europos ir nacionaliniu lygmenimis;
9. pakartoja, kad įgyti išdarbinti reikalingų įgūdžių svarbu, tačiau turėtų būti vertinama ir žinių bei akademinio kruopštumo vertė, kokybė bei praktinis pritaikymas; pabrėžia, kad, turint galvoje skirtingą valstybių narių socialinę ir ekonominę padėtį bei įvairias švietimo tradicijas, turėtų būti vengiama visiems vienodų norminamojo pobūdžio principų; pabrėžia, kad būsimoje Europos įgūdžių darbotvarkėje ypatingas dėmesys pagrįstai teikiamas ekonomikos ir užimtumo iššūkiams, tačiau ne mažiau dėmesio turėtų būti skiriama dalykų išmanymui, akademiniais rezultatais, kritiniam mąstymui ir kūrybiškumui; tuo pat metu ragina valstybes nares paremti iniciatyvas, pagal kurias studentai savo įgūdžius galėtų pademonstruoti visuomenei ir galimiems darbdaviams;
10. atkreipia dėmesį į pavojus, susijusius su stiprėjančia radikalizacija, smurto, patyčių ir elgesio problemomis, kurios prasideda pradinėje mokykloje; ragina Komisiją atlikti ES lygmens tyrimą ir pateikti padėties visose valstybėse narėse apžvalgą nurodant, kokių priemonių jos ėmėsi siekdamas kovoti su tokiomis tendencijomis, taip pat ar valstybės narės įtraukė etinį, asmeninį ir socialinį ugdymą į savo mokymo programas arba kaip jos tai padarė, nes ši priemonė iki šiol buvo sėkmingai pritaikyta daugelyje mokyklų, įskaitant su šiais horizontaliaisiais įgūdžiais susijusių pagalbą mokytojams; ragina valstybes nares dalytis geriausia praktika šioje srityje;
11. atkreipia dėmesį į bendruomene grindžiamo požiūrio į formalųjį ir neformalųjį švietimą bei savišvietą reikšmę ir stiprų mokymosi aplinkos ir šeimos ryšį;
12. ragina užtikrinti didesnę visų susijusių veikėjų dalyvavimą įgyvendinant su „ET 2020“ susijusį darbą;
13. laikosi nuomonės, kad patys besimokantieji – atstovaujantys visoms amžiaus grupėms ir visų tipų mokymuisi – turi būti skatinami aktyviai dalyvauti jų mokymosi struktūrų administravimo veikloje;
14. ragina valstybes nares stiprinti aukštojo mokslo ir profesinio rengimo ir mokymo (PRM), mokslo tiriamųjų institucijų ir ekonominio sektoriaus ryšius bei užtikrinti socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės dalyvavimą; pažymi, kad ši partnerystė sustiprins „ET 2020“ poveikį ir mokymosi sistemų svarbą didinant Europos pajėgumą diegti inovacijas;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

15. pabrėžia, kad mokyklų ir tėvų bendravimo strategijos, būdo lavinimas ir kitos asmeninio tobulėjimo programos, mokymosi aplinkoje įgyvendinamos bendradarbiaujant su šeimomis ir kitais susijusiais socialiniais partneriais, gali prisidėti prie didesnės socialinės konvergencijos, aktyvaus pilietiškumo ir Sutartyse įtvirtintų vertybių skatinimo bei radikalizacijos prevencijos; pabrėžia, kad palaikymas namuose nepaprastai svarbus ugdant puikius vaiko pagrindinius įgūdžius, ir atkreipia dėmesį į vertingus kursus tėvams, kurie gali padėti veiksmingai kovoti su švietimo skurdu;
16. ragina keistis geriausia praktika įgyvendinant „ET 2020“;
17. pabrėžia, kad bendradarbiavimas įgyvendinant „ET 2020“ iš esmės papildo tokias nacionalines priemones, kaip mokymasis iš kito, duomenų rinkimas, darbo grupės ir keitimasis gerąja nacionaline praktika – jos bus sustiprintos užtikrinant didesnę jų skaidrumą ir koordinavimą bei geresnę jų rezultatų sklaidą;
18. atkreipia dėmesį į išorės asociacijų ir NVO vaidmenį įsitraukiant į mokyklų veiklą siekiant ugdyti papildomus vaikų įgūdžius ir socialinius gebėjimus, pvz., susijusius su menais ir rankdarbiais, taip pat padedant integruotis, geriau suvokti savo aplinką, pajauti solidarumą mokantis ir gyvenant bei skatinant visos klasės mokymosi gebėjimus;
19. reiškia susirūpinimą dėl to, kad, kalbant apie šiuolaikiniam pedagogui būtinas kompetencijas, pvz., gebėjimą įveikti su didėjančia besimokančiųjų įvairove susijusius sunkumus, taikyti naujoviškus pedagogikos metodus ir informacinių ir ryšių technologijų (IRT) priemones, kai kuriose valstybėse narėse mokytojų rengimo kokybė aprėpties ir sudėtingumo požiūriu atsilieka;
20. ragina valstybes nares adaptuoti savo pradinį mokytojo parengimą ir nuolatinės tobulėjimo darbe programas, siekiant geriau pasinaudoti valstybių narių tarpusavio mokymosi veikla, ir skatinti mokytojų rengimo kolegijų ir institutų bendradarbiavimą bei partnerystes;
21. teigiamai vertina naują „ET 2020“ prioritetą stiprinti paramą mokytojams ir kelti jų statusą, nes tai nepaprastai svarbu norint, kad jie pelnytų reikiamą pagarbą, o jų profesija, savo ruožtu, taptų patrauklesnė; laikosi nuomonės, kad, norint pasiekti šį tikslą, mokytojai turi būti geriau rengiami ir apmokomi bei gerinamos jų darbo sąlygos, įskaitant didesnę darbo užmokestį kai kuriose valstybėse narėse, nes mokytojų darbo užmokestis neretai nesiekia vidutinio aukštojo mokslo įstaigų absolventų atlyginimo;
22. su susirūpinimu pažymi, kad kai kuriose valstybėse narėse, ypač sunkumus patiriančiose šalyse, mokytojų rengimas ir švietimo kokybė pablogėjo dėl darbuotojų skaičiaus ir švietimui skirtų išlaidų mažinimo;
23. pažymi, kad atviro ir naujoviško švietimo ir mokymo užtikrinimas yra „ET 2020“ prioritetinė sritis; pabrėžia, kad svarbu vystyti ir skatinti inovacijas ir lankstumą mokymo, mokymosi ir žinių perdavimo metodų, pagal kuriuos būtų numatytas aktyvus žmonių dalyvavimas, srityje;
24. ragina valstybes nares visapusiškai išnaudoti potencialą, kuris būdingas skaitmeninimui, IRT ir naujoms technologijoms, įskaitant atviras duomenų platformas ir atvirus masinio nuotolinio mokymo kursus, siekiant gerinti mokymosi ir mokymo kokybę bei prieinamumą; ragina ES ir valstybes nares dėti pastangas, būtinas norint stiprinti skaitmeninius ir naudoti IRT įgūdžius – taip pat ir rengiant specialius mokyklų mokytojams ir moksleiviams bei universitetų dėstytojams ir studentams skirtus mokymus naudotis šiomis priemonėmis; ragina keistis geriausia praktika ir stiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą šioje srityje;
25. puikiai vertina tai, kad Komisija daug dėmesio skiria skaitmeninių įgūdžių svarbai; pabrėžia, kad šie įgūdžiai itin svarbūs norint jaunimą parengti XXI amžiui;
26. pabrėžia, kad daugiau dėmesio „ET 2020“ turėtų būti skiriama mokymosi rezultatų gerinimo ir turimų išteklių santykio problemai, pirmiausia suaugusiųjų mokymosi srityje;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

27. ragina Komisiją ir valstybes nares peržiūrėti galiojančias Europos finansinėmis priemonėmis remiamų švietimo ir mokymo programų vertinimo taisykles daugiau dėmesio skiriant kokybe grindžiamam poveikio vertinimui ir rezultatams įgyvendinamų „ET 2020“ prioritetų požiūriu;
28. ragina valstybes nares stipendijomis ir paskolomis remti tas švietimo ir studijų kryptis, kurios savo struktūra padėtų panaikinti švietimo ir praktinių poreikių atotrūkį;
29. pabrėžia, kad būtina geriau telkti pastangas švietimo ir mokymo srityje jungiant ir racionalizuojant esamas programas ir iniciatyvas;
30. ragina Komisiją prireikus mažumų grupes traktuoti kaip atskiras ir pavienes, kad būtų geriau sprendžiamos atitinkamos kiekvienai grupei aktualios problemos;
31. yra tvirtai įsitikinęs, kad investicijos į ikimokyklinį ugdymą ir priežiūrą tinkamai jas pritaikius prie kiekvienos tikslinės grupės jautrumo ir brandos lygio duotų didesnę grąžą negu investicijos bet kuriuo kitu ugdymo etapu; pažymi, jog įrodyta, kad investuojant į ankstyvąjį ugdymą vėliau išlaidos sumažėja;
32. mano, kad švietimo sėkmė visais lygmenimis priklauso nuo gero mokytojų parengimo ir nuo jų nenutrūkstamo siekio tobulėti savo srityje, taigi būtina pakankamai investuoti į mokytojų rengimą;

Švietimo ir mokymo kokybė

33. ragina daugiau dėmesio skirti švietimo kokybei pradedant vaikų darželiu ir visą gyvenimą;
34. nors svarbūs pagal „ET 2020“ taikomi rodikliai ir kriterijai, ragina vystyti gerąją kokybinės pažangos vertinimo praktiką ir investuoti į kokybiškų duomenų naudojimą įtraukiant suinteresuotąsias vietas, regioninio ir nacionalinio lygmens šalis;
35. pabrėžia, kad svarbūs bendrieji pagrindiniai mokymo ir mokymosi įgūdžiai tokiose srityse, kaip IRT, matematika, kritinis mąstymas, užsienio kalbos, judumas ir t. t., nes juos įgiję jaunuoliai lengvai prisitaikys prie kintančios socialinės ir ekonominės aplinkos;
36. atkreipia dėmesį į iki šiol neregėtą besimokančiųjų formaliojo švietimo įstaigose skaičių; reiškia susirūpinimą dėl to, kad jaunimo nedarbo lygis ES tebėra aukštas ir kad sumažėjo aukštųjų mokyklų absolventų užimtumo lygis;
37. pabrėžia, jog pagrindinių su švietimu ir mokymu susijusių tikslų, nustatytų strategijoje „Europa 2020“ – pirmiausia įskaitant tikslą, kad mokyklos nebaigimo rodiklis būtų mažesnis nei 10 proc. ir kad aukštąjį išsilavinimą būtų įgiję 40 proc. jaunesniosios kartos atstovų – turėtų būti siekiama ne švietimo kokybės sąskaita, o vadovaujantis pirmuoju „ET 2020“ siekiu, t. y. užtikrinti reikiamus aukštos kokybės įgūdžius ir gebėjimus; pažymi, kad vienas iš būdų šiam tikslui pasiekti yra dualinio mokymo projektų vystymas;
38. atkreipia dėmesį į tai, kad taikant standartizuotus testus ir vadovaujantis kiekybiniu požiūriu į atskaitomybę švietimo srityje geriausiu atveju įvertinami vos keli tradiciniai gebėjimai ir kad dėl to mokykloms gali tekti taikyti mokymo programas prie testų medžiagos ir apleisti esmines švietimo vertybes; pažymi, kad švietimas ir mokymas atlieka svarbų vaidmenį ugdant etines ir pilietines dorybes ir žmogiškumą, tačiau testų rezultatai neatspindi mokytojų darbo ir moksleivių laimėjimų šioje srityje; atsižvelgdamas į tai pabrėžia būtinybę užtikrinti lankstumą, inovacijas ir kūrybiškumą švietimo aplinkoje, nes tai gali padėti gerinti mokymosi kokybę ir švietimo laimėjimus;
39. pabrėžia, kad, norint užtikrinti švietimo kokybę, būtina ugdyti pagrindinius įgūdžius;
40. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti aukštos kokybės ankstyvąjį ugdymą ir laiku jį modernizuoti; pabrėžia, kad itin svarbų vaidmenį švietimo ir mokymo sistemose atlieka į asmenį sutelktas požiūris, nes jis padeda ugdyti kūrybiškumą ir kritinį mąstymą, kartu skiriant dėmesio moksleivių asmeniniams interesams, poreikiams ir gabumams;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

41. ragina valstybes nares nukreipti investicijas į įtraukų švietimą, kuris atsižvelgtų į visuomeninius iššūkius, susijusius su vienodos prieigos ir vienodų galimybių visiems užtikrinimu; pabrėžia, kad kokybiškas švietimas ir mokymas, įskaitant mokymosi visą gyvenimą galimybes ir programas, skirtas kovoti su bet kokia diskriminacija, ekonomine ir socialine nelygybe bei atskirties priežastimis, nepaprastai svarbūs norint gerinti socialinę sanglaudą, taip pat socialiai ir ekonomiškai nuskriaustų bei mažumų grupėms priklausančių jaunuolių gyvenimą, ir atkreipia dėmesį į būtinybę toliau stengtis mažinti mokyklos nebaigiančiųjų skaičių;
42. ragina užtikrinti didesnę įtrauktį į švietimą ir mokymą, siekiant pasirūpinti neįgaliais ir specialiųjų poreikių turinčiais asmenimis, ir kartu ragina gerinti pedagogų rengimą, kad jie įgytų įgūdžių, reikalingų norint įtraukti, integruoti neįgalius moksleivius ir studentus bei jiems padėti;
43. pabrėžia, kad turėtų būti išnagrinėtas ir įvertintas šalutinis Bolonijos proceso ir studentų judumo poveikis; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad būtų pasiekti reformų, dėl kurių susitarta Bolonijos proceso ir judumo programų pagrindu, tikslai ir užtikrintas jų įgyvendinimas, taip pat išipareigoti veiksmingiau bendradarbiauti siekiant ištaisyti jų trūkumus, kad jie geriau atspindėtų studentų ir visos akademinės bendruomenės poreikius, bei skatinti ir remti aukštojo mokslo kokybės gerinimą;
44. remia didesnę universitetų bendruomenės dalyvavimą „ET 2020“ darbo cikle;
45. pažymi, kad Bolonijos procesas padėjo pasiekti svarbių laimėjimų, ir laikosi nuomonės, kad švietimo įstaigos turėtų lanksčiai naudoti modulius ir Europos kreditų perkėlimo sistemą (ECTS);
46. palankiai vertina pastangas didinti susidomėjimą mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos (MTIM) dalykais, tačiau ne humanitarinių mokslų sąskaita, nes jie nepaprastai svarbūs norint tinkamai pasinaudoti MTIM dalykų teikiama galimybėmis;
47. pažymi, jog finansinės naudos užtikrinimas neturėtų būti būtina sąlyga visų sričių akademinėi veiklai vykdyti, ir šiuo požiūriu ragina stengtis užtikrinti, kad humanitariniams mokslams nekiltų grėsmė išnykti iš mokslinių tyrimų konteksto;
48. palaiko labiau holistinį požiūrį, kuriuo pabrėžiama švietimo ir mokslinių tyrimų dalykų įvairovės svarba;
49. palaiko perėjimą prie judumo programų rengimo siekiant kokybinių rezultatų, kurie atspindėtų prioritetus ir būtų naudingi siekiant nustatytų mokymosi ir mokymo tikslų; ragina tinkamai įgyvendinti Europos mobilumo kokybės chartijos pasiūlymus ir geriau naudotis visomis turimomis priemonėmis siekiant parengti studentus jiems reikiamo tinkamo pobūdžio judumui; ragina valstybes nares visapusiškai išnaudoti tarptautinimo potencialą namie, kad tarptautinis aspektas būtų įtrauktas į jaunuolių, kurie nepageidauja dalyvauti judumo į užsienį programose, studijas;
50. pakartoja, kad judumo galimybių prieinamumą būtina užtikrinti – ypač profesinio mokymo srityje – palankių sąlygų neturintiems jaunuoliams ir įvairią diskriminaciją patiriantiems asmenims; atkreipia dėmesį į svarbų tokių judumo programų, kaip „Erasmus+“, vaidmenį skatinant ugdyti jaunimo universaliuosius įgūdžius ir gebėjimus; pabrėžia, kad būtina stiprinti atnaujintą Europos suaugusiųjų mokymosi darbotvarkę;
51. pabrėžia, kad svarbi bendra kvalifikacijų ir diplomų pripažinimo sistema, nes tai raktas į tarpvalstybinio judumo švietimo ir darbo srityje užtikrinimą;
52. ragina dėti daugiau pastangų siekiant pripažinti neformalųjį švietimą ir savišvietą, įskaitant savanorių paslaugas, taip pat rengti skaitmeniniu būdu įgytų žinių ir gebėjimų pripažinimo priemones;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

53. pažymi, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas esamų platesniajai visuomenei skirtų ES priemonių, susijusių su įgūdžiais ir kvalifikacijomis, supaprastinimui ir racionalizavimui, siekiant stiprinti informavimą vadovaujantis Komisijos 2014 m. atlikto Europos įgūdžių ir kvalifikacijų erdvės tyrimo rezultatais;

Migracija ir švietimas

54. pabrėžia, kad problemos, kurias švietimo ir mokymo sistemoms kelia migracija Europos viduje ir už jos ribų bei dabartinė pabėgėlių ir humanitarinė krizė, turėtų būti sprendžiamos Europos, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis;

55. pabrėžia, kad nesugebėjimas užtikrinti švietimo ir mokymo paslaugų migrantams, pabėgėliams ir prieglobsčio prašytojams neigiamai paveiks jų galimybes įsidarbinti ateityje, įgyti žinių apie juos priėmusios šalies kultūrinės ir socialines vertybes ir galiausiai jų integraciją bei dalyvavimą visuomenės gyvenime;

56. ragina ES ir nacionalines valdžios institucijas labiau bendradarbiauti, kad būtų rastas tinkamas būdas greitai, visapusiškai ir ilgam laikui integruoti pabėgėlius ir migrantus į švietimo ir mokymo sistemas;

57. palankiai vertina sprendimą įtraukti migrantų švietimo klausimą į „ET 2020“ darbo grupių darbą ir imtis atitinkamos tarpusavio mokymosi veiklos pradiniu jų gyvavimo laikotarpiu;

58. pabrėžia, jog valstybių narių švietimo ministerijos ir Komisijos Švietimo ir kultūros GD turi bendradarbiauti, kad užtikrintų vienodą prieigą prie aukštos kokybės švietimo – pirmiausia stengdamosi įtraukti nepalankiausioje padėtyje esančius ir įvairių socialinių sluoksnių asmenis, įskaitant ką tik atvykusius migrantus, ir integruodamos juos į pozityvią mokymosi aplinką;

59. ragina imtis priemonių siekiant į švietimo ir mokymo sistemas integruoti Europos vidaus ir išorės migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų vaikus ir padėti jiems prisitaikyti prie priimančiosios valstybės narės mokymo programų ir mokymosi standartų remiant naujoviškus mokymosi metodus ir padedant vaikams mokytis kalbos bei prireikus teikiant jiems socialinę pagalbą, taip pat sudarant jiems galimybes susipažinti su priimančiosios šalies kultūra ir vertybėmis, kartu išsaugant savo kultūros paveldą;

60. ragina valstybes nares įvertinti galimybes į Europos švietimo sistemas integruoti migrantų mokytojus ir akademinės bendruomenės narius, taip pat pasinaudoti jų kalbų mokėjimo ir mokymo įgūdžiais bei patirtimi;

61. rekomenduoja valstybėms narėms ir švietimo paslaugų teikėjams siūlyti konsultacijas ir pagalbą migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų vaikams, mėginantiems gauti švietimo paslaugas, t. y. teikti aiškią informaciją ir užtikrinti matomus informacinius punktus;

62. reiškia susirūpinimą dėl to, kad pusė Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) šalių pedagogų rengėjų mano, jog taikant mokytojų rengimo sistemas mokytojai nėra parengiami pakankamai, kad galėtų veiksmingai atremti su įvairove susijusius iššūkius, ir ragina susijusias valstybes nares užtikrinti, kad mokytojams būtų teikiama nuolatinė kvalifikuota parama šioje srityje, ir jie įgytų būtinus pedagoginius gebėjimus, susijusius su migracijos ir akulturacijos temomis, bei įgalėti juos naudotis įvairove kaip turtingu mokymosi klasėje šaltiniu; skatina labiau išnaudoti valstybių narių tarpusavio mokymosi potencialą;

63. pritaria idėjai kurti mokytojams skirtas pagalbos tarnybas ir rengti jiems skirtas gaires – taip jiems laiku būtų prieinama pagalba, reikalinga pozityviai spręsti su įvairaus pobūdžio įvairove susijusius klausimus, ir skatinamas kultūrų dialogas klasėje bei patariama, kaip elgtis susidūrus su moksleiviais, kuriems iškilusi radikalizacijos grėsmė;

64. ragina užtikrinti diferencijuotą „ET 2020“ darbo grupių ir tokių tinklų, kaip Informacijos apie radikalizaciją tinklas (RAN), darbo grupės švietimo klausimais sąveiką;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

65. ragina sukurti reikiamą ekspertų grupę, kaip numatyta 2016–2018 m. ES darbo plane jaunimo srityje;
66. pabrėžia, kad būtina daugiau kalbų mokymu grindžiamų mokymosi programų;
67. ragina valstybes nares dėti pastangas, kad būtų greitai kuriami ir įgyvendinami mechanizmai, skirti geriau suprasti migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų kvalifikacijas ir jas identifikuoti, kadangi nemažai į ES atvyksta neturėdami savo formalios kvalifikacijos įrodymo;
68. ragina valstybes nares nagrinėti, kaip galėtų būti vystomi esami profesinių kvalifikacijų pripažinimo būdai, įskaitant tinkamus bendrosios informacijos apie išsilavinimą patikrinimus;
69. mano, kad neformalusis mokymasis ir savišvieta gali būti veiksmingos sėkmingos pabėgėlių integravimo į darbo rinką ir visuomenę priemonės;
70. pabrėžia, kad neformalusis mokymasis ir savišvieta, taip pat dalyvavimas sporto ir savanoriškoje veikloje, atlieka svarbų vaidmenį skatinant pilietinių, socialinių ir tarpkultūrinių kompetencijų ugdymą; pabrėžia, kad vienos šalys padarė didelę pažangą vystydamos reikiamas teisinės sistemas, o kitos susiduria su sunkumais kurdamos visapusiškas patvirtinimo strategijas; todėl pabrėžia būtinybę kurti visapusiškas strategijas, kad būtų įmanoma atlikti patvirtinimus;
71. ragina Komisiją ir valstybes nares supaprastinti studentų migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų stojimo į universitetus priemonių taikymą nedarant poveikio nacionalinėms priegos prie švietimo ir mokymo paslaugų taisyklėms ir kompetencijoms; palankiai vertina iniciatyvas, kurias šiuo klausimu yra patvirtinę ne vienas Europos universitetas, ir ragina keistis geriausia praktika šioje srityje;
72. ragina kurti vadinamuosius švietimo koridorius, kad pabėgėliai ar iš konflikto zonų atvykę studentai galėtų stoti į Europos universitetus, taip pat ir nuotolinėms studijoms;
73. ragina valstybes nares sudaryti palankesnes stojimo sąlygas studentams migrantams visais švietimo lygmenimis;
74. mano, kad programa „Science4Refugees“ turėtų būti įvertinta ir prireikus dar labiau plėtojama; ragina ES ir nacionaliniu lygmenimis remti ne pelno institucijas, padedančias mokslo ir kitoms profesinėms sritims atstovaujantiems akademikams migrantams, pabėgėliams ir prieglobsčio prašytojams;
75. pažymi, kad protų nutekėjimas pavojingas valstybėms narėms – ypač Centrinės / Rytų ir Pietų Europos šalims – iš kurių emigruoti tenka vis daugiau jaunųjų absolventų; reiškia susirūpinimą dėl to, kad „ET 2020“ darbo grupės tinkamai neišsprendė nesubalansuoto judumo sampratos klausimo, ir pabrėžia, kad problema turi būti sprendžiama nacionaliniu ir ES lygmenimis;
76. atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad švietimas ir mokymas atlieka ypač svarbų vaidmenį įgalinti moteris visose gyvenimo sferose; pabrėžia, kad būtina spręsti lyčių nelygybės problemas ir pripažinti konkrečias jaunų moterų reikmes į „ET 2020“ įtraukiant lyčių aspektą; pabrėžia, kad lyčių lygybė – viena iš pagrindinių ES vertybių, taigi visos švietimo įstaigos turi pripažinti šį principą ir diegti jį tarp studentų siekiant skatinti toleranciją, nediskriminavimą, aktyvų pilietiškumą, socialinę sanglaudą ir kultūrų dialogą;

o

o o

77. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0292

Atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos ataskaita

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos ataskaitos (2016/2041(INI))

(2018/C 091/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos XX ir XXI dalis dėl aplinkos ir energetikos,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos IX antraštinę dalį dėl užimtumo ir XVIII antraštinę dalį dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos Protokolą (Nr. 26) dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų ir Protokolą (Nr. 28) dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos ataskaita“ (COM(2015)0293) ir į nacionalinius planus;
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 30 d. – gruodžio 11 d. Paryžiuje, vykusias 21–ąją Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBKKK) šalių konferenciją (COP 21) ir vienuoliktąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (CMP 11), ir į Paryžiaus susitarimą;
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos strateginis energetikos technologijų planas (SET): Europos energetikos sistemos pertvarkos spartinimas“ C(2015)6317),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES šildymo ir vėsinimo strategija“ (COM(2016)0051),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, iš dalies keičiančią ir vėliau panaikinamą Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1290/2013, kuriuo nustatomos bendrosios mokslinių tyrimų ir inovacijų programos „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) dalyvavimo ir sklaidos taisyklės ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1906/2006 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/1513, kuria iš dalies keičiama Direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės ir Direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į EESRK tyrimą dėl pilietinės visuomenės vaidmens įgyvendinant ES atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą „Pakeisti energetikos ateitį. Pilietinė visuomenė – pagrindinė atsinaujinančiosios energijos gamintoja“,

⁽¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 81.

⁽³⁾ OL L 239, 2015 9 15, p. 1.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Merų pakto dėl klimato kaitos ir energetikos tvarios energijos veiksmų planą,
 - atsižvelgdamas į 1998 m. birželio 25 d. Orhuso konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos klausimais,
 - atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. spalio 14 d. rezoliuciją „Siekiant naujo tarptautinio klimato kaitos susitarimo Paryžiuje“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją „Elektros energijos tinklų jungiamųjų linijų pralaidumo 10 proc. tikslinio rodiklio siekis. Europos elektros energijos tinklo atitikties reikalavimams iki 2020 m. užtikrinimas“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl Europos energetikos sąjungos kūrimo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Regioninės plėtros komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A8-0196/2016),
- A. kadangi ES lygmeniu 2020 m. atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo tikslų siekiama sėkmingai, bet kai kuriose valstybėse narėse reikėtų imtis aktyvesnių papildomų veiksmų;
- B. kadangi per pastaruosius keletą metų atsinaujinančiosios energijos sąnaudos labai sumažėjo ir tai kartu su technologine gamybos ir kaupimo srities pažanga leidžia atsinaujinančiajai energijai vis lengviau konkuruoti su tradicine gamyba; kadangi tai teikia unikalią galimybę sukurti tikrą energetikos politiką, kurią įgyvendinant būtų skatinamas konkurencingumas ir mažinamas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis; kadangi siekiant pereiti prie tvarios, į ateitį orientuotos energetikos sistemos reikia stengtis didinti energijos vartojimo efektyvumą, naudoti daugiau atsinaujinančiosios energijos, kuo geriau išnaudoti Europos energijos išteklius, technologinę pažangą ir diegti pažangiąją infrastruktūrą; kadangi, siekiant užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietas bei išlaikyti pirmąją ES vaidmenį šiose srityse, būtina ilgalaikė, stabili reglamentavimo sistema;
- C. kadangi pagal SESV 194 straipsnį Europos energetikos politika privalo būti užtikrintas energijos rinkos veikimas ir energijos tiekimo saugumas, taip pat skatinamas energijos vartojimo efektyvumas ir taupymas, atsinaujinančiųjų energijos formų plėtojimas ir energetikos tinklų sujungimas; kadangi privalomi nacionaliniai ir ES tikslai, konkrečios planavimo ir ataskaitų teikimo pareigos ir sąlygų sudarymo priemonės yra svarbiausios investicijų saugumo, atsinaujinančiosios energijos pajėgumų didinimo ES ir perdavimo bei paskirstymo infrastruktūros plėtojimo priemonės;
- D. kadangi remiantis 21-osios JT BKKK Šalių konferencijos Paryžiaus susitarimu Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyva turi būti patikslinta taip, kad atitiktų sutartą tikslą pasaulio temperatūros kilimą išlaikyti ne didesnę kaip 1,5 C virš ikipramoninio lygio; kadangi 100 proc. atsinaujinančiųjų išteklių naudojimu pagrįstą ekonomiką galima pasiekti tik mažinant energijos suvartojimą, didinant energijos vartojimo efektyvumą ir didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą;
- E. kadangi siekiant sumažinti ES priklausomybę nuo importo ir bendrą energijos importui išleidžiamą sumą, taip pat padidinti energetinį saugumą išorės energijos tiekėjams pagrindinė varomoji jėga yra plataus užmojo atsinaujinančiosios energijos politika kartu su energijos vartojimo efektyvumu; kadangi ES importuoja daugiau kaip pusę savo suvartojamos energijos ir tai kasdien kainuoja daugiau kaip 1 mlrd. EUR (daugiau kaip 20 proc. viso importo); kadangi priklausomybė nuo importo ypač didelė žalios naftos, gamtinių dujų ir antracito atvejais; kadangi dėl vis gausnesnio

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0359.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0445.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0444.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

atsinaujinančiosios energijos naudojimo sutaupytos išlaidos importuojamam kurui siekia bent 30 mlrd. EUR per metus;

- F. kadangi atsinaujinančiosios energijos plėtojimas gali padėti užtikrinti energijos tiekimo saugumą ir energetinį nepriklausomumą, panaikinti energijos nepriteklus ir skatinti ekonominę plėtrą bei technologinę ES lyderystę kartu sprendžiant klimato kaitos problemą; kadangi atsinaujinantieji energijos ištekliai prisidėtų ES piliečiams teikiant stabilią, įperkama, tausią energiją, o ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas pažeidžiamiausiems piliečiams; atsinaujinantieji energijos ištekliai piliečiams turėtų teikti galimybę naudotis savarankiškai gaminama energija ir užtikrinti prognozuojamą energijos tiekimą;
- G. kadangi plėtojant atsinaujinančiąją energiją kartu turėtų būti vystoma gerai veikianti vidaus elektros energijos rinka; kadangi energetikos sąjunga turėtų būti grindžiama perėjimu prie tvarios, į ateitį orientuotos energetikos sistemos, kurios pagrindiniai ramsčiai būtų energijos vartojimo efektyvumas ir taupymas, atsinaujinančioji energija ir pažangi infrastruktūra;
- H. kadangi ES įmonės, kurių daugelis yra MVĮ ir kuriose Europoje dirba 1,15 mln. žmonių, atsinaujinančiosios energijos sektoriuje valdo 40 proc. visų pasaulio atsinaujinančiųjų išteklių energijos technologijų patentų ir dėl to ES yra pasaulinė lyderė; kadangi, Komisijos teigimu, nuo dabar iki 2020 m. žaliojoje ekonomikoje būtų galima sukurti 20 mln. darbo vietų, ir tai yra puiki galimybė kurti darbo vietas kaimo vietovėse; kadangi svarbų vaidmenį kuriant atsinaujinančiosios energijos sektoriaus inovacijas ir jį plėtojant atlieka MVĮ, kooperatyvų ir privačių asmenų vykdomi projektai;
- I. kadangi Komisija yra įsipareigojusi padaryti Europos Sąjungą pirmaujančia pasaulyje atsinaujinančiosios energijos srityje – tai absoliučiai būtina pramonės politikos požiūriu; kadangi Kinija tapo pasaulio lydere investicijų į atsinaujinančiuosius energijos išteklius srityje, o Europoje investicijos nuo 54,61 mlrd. EUR (62 mlrd. USD) 2014 m. sumažėjo 21 proc. iki 42,99 mlrd. EUR (48,8 mlrd. USD) 2015 m. – tai mažiausias skaičius per devynerius metus;
- J. kadangi toliau investuojant į atsinaujinančiuosius energijos išteklius reikalinga ir plataus užmojo viešoji ir privačioji lyderystė, ir ilgalaikė, stabili ir patikima politikos strategija, atitinkanti Paryžiaus susitarimu priisiemtus ES klimato srities įsipareigojimus ir pasižyminti didelėmis darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo Europoje galimybėmis;
- K. kadangi norint sėkmingai plėtoti atsinaujinančiąją energiją labai svarbu, kad būtų nustatyti ir stiprinami plataus užmojo, bet realistiški tikslai – visuomenės dalyvavimas, stebėseną ir kontrolė, aiškios ir paprastos politikos taisyklės, parama vietos, regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis, taip pat visų susijusių suinteresuotųjų subjektų, įskaitant socialinius partnerius (suburiant darbininkų ir pramonės atstovus) ir kitas pilietinės visuomenės organizacijas, dalyvavimas;
- L. kadangi skatinant atsinaujinančiąją energiją svarbu laikytis nuosavybės teisių;
- M. kadangi atsinaujinančioji energija suteikia didesnės demokratijos energetikos rinkose galimybę, nes vartotojams suteikiama galimybė vienodomis sąlygomis su kitais suinteresuotaisiais subjektais aktyviai dalyvauti energijos rinkoje, patiems gaminti energiją ir patiems ją vartoti, kaupti ir parduoti savarankiškai pagamintą atsinaujinančiąją energiją – tai daroma individualiai arba pasitelkiamas kolektyvinis valdymas, viešosios ir privačiosios investicijos, įskaitant decentralizuotas energijos gamybos formas, kurias taiko miestai, regionai ir vietos valdžios institucijos; kadangi vykdamas atsinaujinančiosios energijos projektus piliečiams turėtų būti suteikta galimybė labiau kontroliuoti savo energijos suvartojimą ir skatinti jų tiesioginį dalyvavimą energetikos sistemoje, taip pat pasitelkiant investicijų schemas;
- N. kadangi panaudojant jūros vėją Šiaurės jūros regione iki 2030 m. galima pagaminti daugiau kaip 8 proc. Europos elektros energijos;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- O. kadangi kai kurios valstybės narės yra labiau priklausomos nuo vieno iškastinio kuro tiekėjo; kadangi atsinaujinančiųjų energijos išteklių dėka buvo sutaupyta 30 mlrd. EUR vertės importuojamo iškastinio kuro, o gamtinių dujų suvartojimas buvo sumažintas 7 proc., vadinasi, buvo sustiprintas Europos, kuri tebėra didžiausia pasaulyje energijos importuotoja, energetinis nepriklausomumas ir energetinis saugumas;

Atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo pažanga

1. palankiai vertina Komisijos išsipareigojimus atsinaujinančiosios energijos srityje; atsižvelgdamas į Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą mano, kad dabartinis privalomų nacionalinių tikslų, nacionalinių atsinaujinančiosios energijos planų ir kas dvejus metus vykdomos kontrolės derinys buvo pagrindinė varomoji jėga, skatinanti plėtoti atsinaujinančiosios energijos pajėgumus ES; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti visapusišką laikotarpį iki 2020 m. skirtos Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos įgyvendinimą ir pateikti plataus užmojo teisės aktų sistemą, kuri bus taikoma po 2020 m.; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad reikalinga stabili ilgalaikė reglamentavimo sistema, įskaitant nacionalinius ir ES atsinaujinančiosios energijos tikslus, kuriais vadovaujantis būtų galima veiksmingiausiai siekti pažangos įgyvendinant ilgalaikius (iki 2050 m.) Sąjungos kovos su klimato kaita tikslus;

2. su pasitenkinimu pažymėdamas, kad ES gerai sekasi įgyvendinti 2020 m. tikslą, reikia susirūpinimą dėl to, kad dideliame skaičiu šalių (Belgijai, Prancūzijai, Liuksemburgui, Maltai, Nyderlandams, Ispanijai ir Didžiąjai Britanijai), Komisijos 2015 m. ataskaitos dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos duomenimis, gali tekti sugriežtinti savo politiką ir priemones, kad galėtų užtikrinti 2020 m. tikslų įgyvendinimą, o Lenkijos ir Vengrijos tikslų įgyvendinimas taip pat nėra užtikrintas; ragina atsiliekančias valstybes nares imtis papildomų priemonių, kad galėtų pasiekti savo tikslus; palankiai vertina tai, kad kai kurios valstybės narės, pvz., Bulgarija, Čekija, Danija, Estija, Kroatija, Italija, Latvija, Lietuva, Austrija, Rumunija, Suomija ir Švedija, jau pasiekė arba labai greitai, gerokai anksčiau numatyto laiko, pasieks savo 2020 m. tikslus;

3. apgailestauja, kad Komisijos ataskaitoje dėl atsinaujinančiųjų išteklių naudojimo pažangos nepateikiama konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, kaip jos turėtų pakoreguoti savo politiką ir priemones, kad galėtų užtikrinti, jog 2020 m. tikslai bus pasiekti; pabrėžia, kad kapitalo prieinamumas yra itin svarbus, tačiau investicinės sąnaudos 28 ES valstybėse narėse labai skiriasi, ir dėl to susidarė Šiaurės Vakarų regiono atskirtis nuo Pietryčių regiono; pažymi, kad dėl atsinaujinančiosios energijos skatinimo politikos priemonių įvairovės gali dar labiau padidėti ES šalių tarpusavio konkurencingumo atotrūkis; pažymi, kad reikia turėti ES finansinį mechanizmą, kuriuo būtų siekiama sumažinti rizikos nulemtas dideles atsinaujinančiosios energijos projektų investicines sąnaudas;

4. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kaip svarbu nustatyti geriausią praktiką, susijusią su nacionalinėmis atsinaujinančiosios energijos naudojimo strategijomis, ja keistis ir skatinti ją taikyti pagal vienodesnį europinį modelį, skatinant glaudesnę bendradarbiavimą ir koordinavimą tarp valstybių narių; ragina Komisiją išlaikyti savo vaidmenį stebint pažangą ir aktyviai remiant atsinaujinančiosios energijos naudojimo plėtrą; pabrėžia, kaip svarbu įvertinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių konkurencingumą, tvarumą, išlaidų efektyvumą ir įnašą į geopolitinį stabilumą bei kovos su klimato kaita tikslų įgyvendinimą;

5. pabrėžia, kad stebint valstybės narės pažangą svarbų vaidmenį atlieka nacionaliniai planai ir prievolė teikti ataskaitas, ir mano, kad šios prievolės laikotarpiu po 2020 m. turėtų būti sugriežtintos; pripažįsta, kad pagal SESV 194 straipsnį valstybių narių energijos rūšių derinio nustatymas ir toliau priklauso nacionalinei šalių kompetencijai, t. y. kiekviena valstybė narė skatina savo atsinaujinančiosios energijos gamybos formų plėtrą, kad energijos rūšių deriniai išliktų labai įvairūs;

6. pabrėžia, kaip svarbu taikyti paprastas, prieinamas, nebrangias ir efektyvias administracines procedūras;

7. ragina Komisiją į būsimas atsinaujinančiosios energijos naudojimo pažangos ataskaitas įtraukti atsinaujinančių išteklių poveikio sąnaudoms ir kainoms, ypač namų ūkių mokamoms kainoms, įvertinimą;

8. pabrėžia, koks svarbus ES pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl energijos rinkos taisyklių, nes labiau integruota rinka yra itin svarbi siekiant atsinaujinančių išteklių plėtros ir siekiant sumažinti šeimų ir pramonės įmonių mokamą kainą už energiją;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

9. pabrėžia, kaip svarbu nustatyti stabilias, ekonomiškai efektyvias atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo paramos už ilgalaikes investicijas sistemas, kurios atitiktų poreikius ir trumpuoju laikotarpiu būtų lengvai pritaikomos ir būtų parengtos atsižvelgiant į nacionalinius poreikius ir aplinkybes, kad būtų galima palaipsniui panaikinti subsidijas brandžioms atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijoms; palankiai vertina tai, kad tam tikros elektros energijos gamybai taikomos atsinaujinančiosios energijos technologijos greitai tampa išlaidų požiūriu konkurencingos, palyginti su tradicinėmis gamybos formomis; pabrėžia, kad perėjimas prie atsinaujinančiosios energijos priklauso nuo skaidrumo, finansinių ir reguliavimo sistemų nuoseklumo ir tęstinumo, kad būtų stiprinamas investuotojų pasitikėjimas; apgailestauja, kad atgaline data panaikinamos atsinaujinančiųjų išteklių naudojimo paramos schemos, nes taip pakeičiama jau padarytų investicijų grąža; ragina valstybes nares visada pranešti apie atsinaujinančiųjų išteklių naudojimui skirtų paramos schemų pakeitimus, iš anksto plačiai pasikonsultavus su suinteresuotaisiais subjektais; ragina Komisiją patikrinti nacionalinių paramos schemų suderinamumą su Europos Komisijos gairėmis, kad būtų išvengta nereikalingo vėlavimo jas įgyvendinant ir sumažinti rinkos iškraipymai;

10. pabrėžia, kad mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veikla atlieka labai svarbų vaidmenį plėtojant atsinaujinančiosios energijos naudojimą; primena Parlamento neiškastinių energijos šaltinių finansavimo tikslą (85 proc.) pagal strategijos „Horizontas 2020“ energetikos skyrių; ragina Europos Komisiją ir valstybes nares sudaryti dar geresnes sąlygas praktiškai naudotis visomis galiojančiomis ES finansavimo schemomis ir užtikrinti prieigą prie kapitalo, ypač MVĮ, ir remti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklą atsinaujinančiosios energijos srityje, energijos kaupimo sistemų ir susijusių produktų plėtrą, siekiant paskatinti ES atsinaujinančiųjų išteklių pramonės konkurencingumą, spartesnį atsinaujinančiųjų išteklių diegimą ir vengti didinti ES šalių tarpusavio konkurencingumo atotrūkį;

11. pabrėžia, kad elektros energijos kaupimas gali padėti didinti ES elektros energijos sistemos lankstumą ir subalansuoti su atsinaujinančiosios energijos gamyba susijusius svyravimus; dar kartą pakartoja, kad dabartinėje Elektros energijos direktyvoje 2009/72/EB energijos kaupimas nepamėnėtas, ir pabrėžia, kad ateityje persvarstant Elektros energijos direktyvą būtų atsižvelgiama į įvairias paslaugas, kurias energijos kaupimas gali suteikti; mano, kad, aiškiau išdėsius poziciją dėl energijos kaupimo, perdavimo ir tinklų operatoriai galėtų investuoti į energijos kaupimo paslaugas;

12. pabrėžia, kad visų lygmenų paramos schemos daugiausia turėtų būti skirtos technologijoms, teikiančioms daug galimybių sumažinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių kainą ir (arba) sustiprinti jų diegimą rinkoje;

13. mano, kad būsimoje mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros strategijoje daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama geresnėms sąlygoms tiesti pažangiuosius elektros energijos tinklus ir diegti išmaniųjų miestų koncepcijas; be to, mano, kad transporto elektrifikacija, išmaniųjų transporto priemonių įkrovimas ir transporto priemonių prijungimo prie tinklo technologijos gali gerokai pagerinti energijos vartojimo efektyvumą ir galimą atsinaujinančių energijos išteklių diegimą;

14. mano, kad Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) ir Sanglaudos fondas gali padėti pasiekti tikslus, nustatytus Direktyva 2009/28/EB ir 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija, taip pat finansuoti su atsinaujinančiosios energijos gamyba susijusius mokslinius tyrimus ir inovacijas drauge remiant darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą; atkreipia dėmesį į paramos telkimo pagal temas svarbą įgyvendinant sanglaudos politiką, nes tai turėtų padėti nukreipti investicijas į mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomiką, įskaitant atsinaujinančiųjų išteklių energiją, visų pirma atsižvelgiant į itin svarbų teminio tikslo „remti perėjimą prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos visuose sektoriuose“ vaidmenį; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų ir kuo geriau išnaudoti šiam tikslui turimas finansavimo galimybes drauge atkreipiant dėmesį į vietos verslo plėtojimo ir darbo vietų kūrimo galimybes; primena bendras ERPF ir Sanglaudos fondo nuostatas remti projektų, susijusių su energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimu privačiuose namų ūkiuose, viešuose pastatuose ir įmonėse, tinkamumą ir mano, kad regioninės atsinaujinančiosios energijos rinkos integracija, kurią būtų galima įgyvendinti pasitelkiant tokį finansavimą, būtų svarbus sanglaudos politikos indėlis šioje srityje;

15. pabrėžia, kad valstybėms narėms ir regionams būtina aktyviau bendradarbiauti ir koordinuoti veiklą savo viduje ir tarpusavyje, taip pat taikyti integruotą požiūrį į viešąsias investicijas ir techninio tobulinimo finansavimą, pažangiųjų elektros energijos tinklų kūrimą ir diegimą, tinklų pertvarkymą, pažangiąsias matavimo sistemas, kaupimą, paklausos valdymą, energijos vartojimo efektyvumą ir novatorišką atsinaujinančiosios energijos gamybą;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

16. pabrėžia, kad daugelio valstybių narių tinklai tiesiog negali priimti iš kintamo pajėgumo atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintos energijos; pabrėžia, kad siekiant prisitaikyti prie gamybos ir perdavimo pokyčių būtina modernizuoti energijos tinklus;

17. skubiai ragina didinti skaidrumą ir visuomenės, įskaitant visų suinteresuotųjų subjektų, dalyvavimą ankstyvuojant nacionalinių atsinaujinančiosios energijos planų rengimo etapui; apgailestauja, kad dabar trūksta informacijos apie Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos nuostatų įgyvendinimą, ir pabrėžia, kad valstybės narės kas dvejus metus turi teikti išsamesnes ataskaitas; ragina Komisiją sustiprinti savo vaidmenį stebint ir remiant atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo pažangą; ragina Komisiją padidinti naudojimosi savo vykdymo užtikrinimo įgaliojimais skaidrumą;

18. pabrėžia visų lygmenų administravimo įstaigų ir asociacijų dalyvavimo svarbą įgyvendinant atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais grindžiamo energijos gamybos, vartojimo ir pačių pagamintos energijos vartojimo modelio įdiegimą; ragina Komisiją sustiprinti paramą merų paktui, pažangiesiems miestams, pažangiosioms bendruomenėms ir tik atsinaujinančiąją energiją naudojančioms bendruomenėms – jie sudaro sąlygas keistis žiniomis ir geriausia patirtimi;

19. pažymi, kad siekiant užtikrinti tolesnę atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrą itin svarbus aktyvesnis regioninis bendradarbiavimas atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje;

20. palankiai vertina tai, kad naudojant atsinaujinančiąją energiją 2013 m. bendras išmetamo CO₂ kiekis sumažėjo 388 mln. bruto tonų, o iškastinio kuro paklausa Europoje sumažėjo 116 Mtne;

21. pabrėžia didžiules darbo vietų kūrimo atsinaujinančiųjų išteklių energijos sektoriuje galimybes; ragina valstybes nares užtikrinti, kad darbo standartai nebūtų sumažinti dėl perėjimo prie atsinaujinančiosios energijos, kuris turėtų būti grindžiamas kokybiškų darbo vietų kūrimu;

Atsinaujinantieji energijos ištekliai ateityje

22. pabrėžia, kad Atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslai turi būti suderinti su 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje 195 šalių sutartais klimato tikslais; atkreipia dėmesį į Europos Tarybos pasiūlymą, kad 2030 m. bent 27 proc. suvartojamos energijos būtų atsinaujinančioji energija; primena Parlamento raginimą laikytis privalomų tikslų, kad atsinaujinančioji energija sudarytų bent 30 proc. suvartojamos energijos – tai turi būti įgyvendinta siekiant nacionalinių tikslų ir taip užtikrinant reikiamą tikrumą investuotojams ir teisinį tikrumą; mano, kad atsižvelgiant į pastarąjį COP21 susitarimą pageidautinas gerokai didesnis užmojis; primygtinai teigia, kad šioje srityje aiškūs ir plataus užmojo tikslai yra viena iš priemonių, kaip sustiprinti tikrumą ir užtikrinti pirmaujančią ES poziciją pasaulio lygmeniu; ragina Komisiją pateikti ambicingesnį 2030 m. klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinį, kuriame atsinaujinančiosios energijos tikslas būtų padidintas bent iki 30 proc. ir jis būtų įgyvendintas siekiant atskirų nacionalinių tikslų;

23. pabrėžia naujų atsinaujinančiosios energijos ir rinkos sandaros teisės aktų aktualumą kuriant naują sistemą, tinkamą atsinaujinančiajai energijai plėtoti, kuri būtų pagrįsta patikimomis paramos schemomis ir visapusišku atsinaujinančiųjų išteklių energijos technologijų dalyvavimu rinkoje;

24. supranta, kad mokesčių mažinimas yra veiksminga paskata pereiti nuo iškastinio kuro energijos prie atsinaujinančiosios energijos, ir primygtinai ragina Komisiją pertvarkyti Energijos mokesčių direktyvą ir valstybės pagalbos taisykles, kliudančias visapusiškai išnaudoti šias paskatas;

25. pabrėžia, kad 2020 m. jau nustatyti tikslai turi būti laikomi minimaliu pradiniu tašku persvarstant Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą po šios datos, kad valstybės narės po 2020 m. negalėtų nustatyti mažesnio tikslo už 2020 m. nacionalinį tikslą; pabrėžia, kad 2030 m. ES atsinaujinančiosios energijos naudojimo tikslų turi būti siekiama bendrai; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų laiku parengti savo nacionalinius planus, o Komisijai reikia stipresnių priežiūros pajėgumų, taip pat ir po 2020 m., kad ji turėtų pakankamas priemones laiku vykdyti veiksmingą kontrolę ir galimybę įsikišti, jeigu imamasi priešingų rezultatų duodančių priemonių; mano, kad tokia kontrolė bus įmanoma tik tuo atveju, jei Komisija valstybėms narėms nustatys nacionalinius kriterijus, pagal kuriuos būtų galima vertinti jų pažangą siekiant diegti atsinaujinančiosios energijos gamybos pajėgumus;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

26. pabrėžia Europos galimybes plėtoti atsinaujinančiąją energiją ir pabrėžia, kokios svarbios ilgalaikės palankios sąlygos visiems rinkos dalyviams;
27. pabrėžia svarbų atsinaujinančiosios energijos įnašą mažinant bendrą išmetamą anglies dioksido kiekį; pabrėžia, kaip svarbu siekiant COP21 susitarimo tikslų plėtoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją;
28. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų padidinti pagrįstų nuostatų dėl statistinių perdavimų naudojimą ir bendradarbiavimo mechanizmų plėtojimą, kad būtų pasiekti tikslai pagal Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos 6 straipsnį; pabrėžia, koks svarbus valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimas – jis būtų naudingas optimizuojant sistemą, užtikrinant veiksmingą aprūpinimą ir daugiau sutaupyti naudojant atsinaujinančiąją energiją; ragina Komisiją šiuo klausimu suteikti valstybėms narėms daugiau paskatų, papildomos informacijos, pateikti sąnaudų ir naudos analizę ir gaires,
29. pabrėžia, kad reikia sukurti tvirtą, patikimą ir skaidrią valdymo sistemą, kuri padės užtikrinti, kad būtų pasiektas 2030 m. atsinaujinančiosios energijos tikslas tinkamai laikantis nacionalinės kompetencijos nustatyti energijos rūšių derinį ir kartu sudarant galimybę visiškai energetikos politikos demokratinei kontrolei ir priežiūrai; ragina nuodugniai pakartoti dabartinę sėkmingą privalomų nacionalinių tikslų, nacionalinių atsinaujinančiosios energijos planų ir kas dvejus metus teikiamų ataskaitų sistemą; mano, kad jie turėtų būti įtraukti į Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą, pagal kurią būtų galima stebėti, kaip valstybės narės vykdo savo įsipareigojimus ir įgyvendina galiojančius ES teisės aktus, kad būtų galima sukurti gerai veikiančios Europos energetikos sąjungos pagrindus;
30. pažymi, kad, siekiant užtikrinti palyginamumą, skaidrumą ir prognozuojamumą investuotojams, svarbu parengti bendrus privalomus nacionalinių energetikos ir klimato kaitos planų šablonus; mano, kad kiekvienai valstybei narei skirtas kryptis bei politikos planavimą ir toliau reikia skirstyti pagal sektorių, technologiją ir šaltinį;
31. primygtinai ragina Europos Komisiją teisės aktuose kodifikuoti atsinaujinančiąją energiją naudojančių elektrinių tęstinumo principą siekiant neleisti atgaline data keisti atsinaujinančiosios energijos rėmimo mechanizmų ir garantuoti ekonominį esamų gamybos priemonių rentabilumą;
32. ragina panaikinti nereikalingas biurokratinės kliūtis ir skatinti investicijas, kad iki 2020 m. būtų galima pasiekti 10 proc. elektros energijos tinklų sujungimo tikslą; pabrėžia, kad aktyvesnis regioninis bendradarbiavimas gali padėti užtikrinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių integracijos optimizavimą ir sumažinti išlaidas vartotojams; primena išsamių konsultacijų su visuomene ir jos dalyvavimo nuo ankstyvojo planavimo etapo svarbą rengiant naujus energijos infrastruktūros projektus, kartu atsižvelgiant į vietos sąlygas; primena techninių patarimų ir atsinaujinančiosios energijos gamybos ir paskirstymo projektų poveikio aplinkai vertinimų svarbą;
33. pažymi, kad esama atotrūkio tarp turimų specialistų ir besikeičiančių darbo rinkos poreikių, kurių atsirado plėtojant atsinaujinančiuosius išteklius; pabrėžia, kad pereinant prie tvarios, efektyviai išteklius naudojančios ekonomikos labai svarbios aktyvios švietimo, mokymo ir įgūdžių ugdymo strategijos; pabrėžia socialinių partnerių, pramonės ir viešosios valdžios institucijų svarbą rengiant reikiamų įgūdžių planus ir mokymo programas;
34. pabrėžia, kad, siekiant skatinti plačiai naudoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, reikia pakankamo ES lygmens finansavimo, *inter alia*, reikia visapusiškai sumažinti investicijų riziką;

Piliečiai ir energetikos bendrija

35. mano, kad vietos valdžios institucijos, bendruomenės, namų ūkiai ir pavieniai asmenys turėtų sudaryti perėjimo prie kitų energijos šaltinių pagrindą ir turėtų būti aktyviai remiami siekiant jiems padėti tapti energijos gamintojais ir tiekėjais, turinčiais tokias pačias sąlygas, kaip ir kiti energijos rinkos dalyviai; šiuo klausimu ragina ES lygmeniu bendrai ir išsamiai apibrėžti gaminančio vartotojo sąvoką;
36. mano, kad labai svarbu nustatyti pagrindinę teisę pačiam gaminti ir vartoti energiją ir teisę kaupti ir sąžininga kaina parduoti perteklinę elektros energiją;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

37. primena, kad valstybės narės, dalyvaujant visuomenei, turi parengti Piliečių ir energetikos bendrijos strategiją ir savo nacionaliniuose veiksmų planuose aprašyti, kaip skatins mažus ir vidutinius atsinaujinančiosios energijos projektus ir energijos kooperatyvus, kaip ketina juos įtraukti į savo teisės aktų sistemą, kokios numatytos paramos politikos priemonės ir kaip jos ketina užtikrinti rinkos prieinamumą;

38. ragina į persvarstytą Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą įtraukti naują Piliečių ir energetikos bendrijos skyrių, kuriame būtų panaikinamos pagrindinės kliūtys patekti į rinką ir administracinės kliūtys ir būtų numatyta palankesnė aplinka investicijoms į savarankišką atsinaujinančiosios energijos gamybą ir savo pagamintos energijos vartojimą;

39. pažymi, kad dar ne visoms technologijoms visose šalyse galioja tinkamos licencijavimo ir administracinės procedūros; prašo valstybes nares panaikinti administracines ir rinkos kliūtis naujiems savarankiškos energijos gamybos pajėgumams, o ilgas leidimų išdavimo procedūras pakeisti paprastu pranešimo reikalavimu ir įdiegti veiksmingą vieno langelio principą projektų leidimams, prieigai prie tinklo gauti ir finansinėms bei techninėms žinioms įgyti, taip pat užtikrinti gaminančių vartotojų galimybes naudotis alternatyviais ginčų sprendimo mechanizmais; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti dabartinės Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos 13 straipsnio (administracinės procedūros) ir 16 straipsnio (prieiga prie tinklų ir jų eksploatavimas) visapusišką įgyvendinimą ir visišką tęstinumą po 2020 m.;

40. pabrėžia, kaip svarbu atsižvelgti į labai mažų, mažų ir didelių energijos gamybos įmonių skirtumus; pažymi, kad reikia sudaryti tinkamas sąlygas ir priemones gaminantiems vartotojams (aktyviems energijos vartotojams, pvz., namų ūkiams, įskaitant jų savininkus ir nuomininkus, institucijoms ir mažosioms įmonėms, kurie gamina atsinaujinančiąją energiją patys arba kolektyviai, susibūrę į kooperatyvus, kitas socialines įmones ar grupes) prisidėti prie perėjimo prie naujos energetikos ir sudaryti palankesnes sąlygas jų integracijai į energijos rinką; rekomenduoja iki visiško minimumo sumažinti administracines kliūtis naujiems savarankiškos energijos gamybos pajėgumams, ypač panaikinant apribojimus patekti į rinką; siūlo sutrumpinti ir supaprastinti leidimų išdavimo procedūras pereinant prie paprasto pranešimo reikalavimo; siūlo persvarstant Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą įtraukti specialias nuostatas, kaip panaikinti kliūtis ir skatinti bendruomenines ir (arba) kooperatyvų energetikos schemas organizuojant „vieno langelio principo“ centrus, išduodančius projektų leidimus ir teikiančius finansines ir technines žinias; ragina valstybes nares visapusiškai naudotis ES valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairėse nustatytais *de minimis* išimtimis, kad mažiems ir vidutiniams projektams ir toliau būtų taikomi dinamiški pateikimo į tinklą tarifai ir nebūtų taikomi sudėtingi aukcionų procesai;

41. pabrėžia visuomenės dalyvavimo nuo ankstyvojo etapo svarbą skatinant aplinkai palankius atsinaujinančiosios energijos projektus, kuriais būtų atsižvelgiama į vietos sąlygas;

42. pabrėžia poreikį taikant tinkamą rinkos reguliavimą rasti pusiausvyrą tarp centralizuotos ir decentralizuotos energijos gamybos plėtojimo, kad būtų užtikrinama, jog gaminančiais vartotojais negalintys tapti vartotojai nebūtų diskriminuojami; pabrėžia, kad reikia suteikti techninių ir administracinių priemonių kolektyviniam energijos gamybos valdymui; pabrėžia, kad savarankiška energijos gamyba ir atsinaujinantieji energijos ištekliai nėra pagrindinė didesnių energijos kainų Europoje priežastis;

43. atkreipia dėmesį į tai, kad daugiau dėmesio skiriant energijos vartojimo efektyvumo gerinimui visuose sektoriuose ES bus lengviau gerokai padidinti konkurencingumą ir plėtoti novatoriškus, ekonomiškai efektyvius, energiją taupančius sprendimus;

44. pabrėžia integruoto požiūrio į energetiką naudą aplinkai, ekonomikai ir socialinei sričiai ir poreikį skatinti elektros energijos, šildymo bei vėsavimo ir transporto sektorių tarpusavio sąveiką; be to, ragina Komisiją įvertinti, kaip lankstūs atsinaujinantieji energijos ištekliai gali papildyti įvairius energijos šaltinius ir kaip į tai reikėtų atsižvelgti planuojant energetiką ir rengiant paramos schemas;

Elektros energija

45. pabrėžia, kad atsinaujinančios elektros energijos gamyba turėtų būti geriau integruota į visų lygmenų elektros paskirstymo ir perdavimo sistemas, turint mintyje tai, kad kryptama į lankstesnės ir labiau decentralizuotos energijos gamybos modelį, kuris reaguoja į rinką;

46. pažymi, kad nekintamos atsinaujinančiosios energijos gamybos formos, pvz., energijos gamyba hidroelektrinėse, kurias galima greitai pradėti eksploatuoti ir kurios nekenkia aplinkai, gali padėti į rinką integruoti kintamus atsinaujinančiuosius energijos išteklius;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

47. ragina vadovautis integruotu požiūriu į energetikos politiką, apimančiu tinklų plėtrą ir reglamentavimą, energijos kaupimą, paklausos valdymą, energijos vartojimo efektyvumo gerinimą ir kartu didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį; pabrėžia, kad reikia vengti priklausomybės nuo technologijų, kurios nesuderinamos su priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu;

48. pažymi, kad, siekiant į rinką integruoti atsinaujinančiosios elektros energijos gamybą, rinkos turi būti lanksčios – tiek pasiūla, tiek paklausa, o tam reikės nutiesti, modernizuoti ir pritaikyti tinklus ir išvystyti naujas energijos kaupimo technologijas;

49. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti greitą ir ekonomišką perėjimą prie atsinaujinančiųjų energijos išteklių itin svarbu elektrifikuoti šildymo ir vėsinimo sistemas, transportą ir kitus sektorius;

50. pabrėžia, kad tol, kol elektros energijos sistema yra nelanksti, reikia užtikrinti atsinaujinančiosios energijos prioritetinę prieigą ir paskirstymą, kad būtų skatinama atnaujinti tinklus, pradėti kaupti energiją ir reaguoti į paklausą; ragina Komisiją pateikti pasiūlymų, kaip sugriežtinti ir aiškiau išdėstyti prioritetinės prieigos taisyklės laikotarpį po 2020 m.; pabrėžia, kad atliekant būsimos Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos laikotarpio vidurio peržiūrą apie 2024 m., turėtų būti įvertinta galimybė laipsniškai panaikinti prioritetinę prieigą ir paskirstymą;

51. pabrėžia, kad turėtų būti išlaikyta ir sugriežtinta dabartinėje Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvoje numatyta atsinaujinančiosios energijos prioritetinė prieiga prie tinklo ir prioritetinis paskirstymas; ragina parengti tokią reglamentavimo po 2020 m. sistemą, kad ja būtų užtikrintas tinkamas kompensavimas už atsinaujinančiosios elektros energijos ribojimą;

52. atkreipia dėmesį į Komisijos strategiją, kuria siekiama sustiprinti reagavimo į paklausą mechanizmus; pabrėžia, kad tai neturėtų papildomai padidinti energijos išlaidų vartotojams; pabrėžia, kad reagavimo į paklausą mechanizmai galėtų suteikti galimybę sumažinti energijos išlaidas, ir kartu pažymi, kad dalyvavimas reagavimo į paklausą ar dinamiškos kainodaros sistemose niekada neturėtų būti privalomas;

53. mano, kad elektros energijos kaupimo sprendimų kūrimas bus būtinas elementas plėtojant ir integruojant didelio atsinaujinančiųjų išteklių energijos kiekio naudojimą, padedant subalansuoti tinklą ir suteikiant priemonių kaupti pagamintą perteklinę atsinaujinančiųjų išteklių energiją; ragina persvarstyti galiojančią reglamentavimo sistemą siekiant skatinti pradėti naudoti energijos kaupimo sistemas ir panaikinti esamas kliūtis;

54. pabrėžia, kad nepakankamo pajėgumo elektros energijos tinklų problema ir toliau stabdo laisvą atsinaujinančiosios energijos srautą per valstybių narių sienas ir lėtina pažangą Europos Sąjungoje kuriant tikrą energijos vidaus rinką;

55. pabrėžia, kad vartotojams turėtų būti suteikta galimybių ir tinkamų paskatų dalyvauti energijos rinkose; pažymi, kad dinamiškos rinka pagrįstos kainos, turėtų būti nustatytos taip, kad tinkamai išryškėtų vartotojų reagavimas į paklausą ir būtų pagaminamas atitinkamas energijos kiekis, taip pat būtų palengvinamas pažangus ir ekonomiškas vartojimas; rekomenduoja Komisijai toliau nagrinėti dinamiškų kainų poveikį įvairioms vartotojų grupėms;

56. pabrėžia, kad tam tikri vartotojai laikosi nelanksčių vartojimo modelių ir juos gali neigiamai veikti didesnė kaina pagrįsti energijos vartojimo efektyvumo mechanizmai; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kaip svarbu valstybėse narėse vykdyti energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemones, kurios orientuotos į pažeidžiamoje padėtyje esančius vartotojus;

57. mano, kad turėtų galioti aiški savarankiškai pagamintos atsinaujinančiosios energijos vartojimo ir atsinaujinančiosios energijos bendruomenių ir (arba) kooperatyvų reglamentavimo ES sistema, kurią taikant būtų atsižvelgiama į visą šių sistemų teikiamą naudą rengiant mechanizmus, pagal kuriuos mokamas atlygis už parduotą produkcijos perteklių ir naudojimąsi tinklu; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti savarankišką energijos gamybą ir vietos atsinaujinančiosios energijos tinklų kūrimą ir sujungimą, ir kad jie papildytų nacionalines politikos nuostatas; pabrėžia, kad gaminantiems vartotojams turėtų būti suteikta prieiga prie energijos tinklo ir rinkos už sąžiningą kainą ir jiems neturėtų būtų taikomi papildomi mokesčiai ar rinkliavos; reiškia susirūpinimą dėl kai kurių valstybių narių iniciatyvų, kuriomis sudaromos kliūtys naudojimuisi teise vartoti pačių pagamintą energiją ir ją gaminti;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

58. pažymi, kad vartotojai šiuo metu nelabai prisideda prie planuojamo naujų atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos pajėgumų kūrimo rinkdamiesi elektros energijos tarifus, kurie rinkai pateikiami nurodant iš 100 proc. atsinaujinančiųjų energijos išteklių gautą kuro derinį; ragina taikyti tikslų, patikimą ir skaidrų atsekimo mechanizmą, kad „ekologiniai“ teiginiai būtų susieti su išmatuojamais papildomos naudos aplinkai kriterijais;
59. primygtinai ragina valstybes nares geriau išnaudoti iš žemės gaunamą šildymo ir vėsinimo energiją;

Šildymas ir vėsinimas

60. palankiai vertina 2016 m. vasario mėn. Komisijos komunikatą dėl ES šildymo ir vėsinimo strategijos, bet atkreipia dėmesį į lėtą pažangą ir žemus tikslinius rodiklius, kurie nustatyti atsinaujinančiųjų išteklių naudojimo šildymo ir vėsinimo srityse, visų pirma pastatuose; pabrėžia, kad yra daug erdvės pažangai daryti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo šildymui ir vėsinimui srityje; pažymi, kad šildymo ir vėsinimo sektoriuje suvartojama pusė galutinės ES energijos, todėl šis sektorius atlieka itin svarbų vaidmenį siekiant ES klimato ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo tikslų; pripažįsta atsinaujinančiosios energijos dalies didinimo šildymo ir vėsinimo sektoriuje naudą; pabrėžia didesnę terminės energijos infrastruktūros ir kaupimo lankstumą, padedantį integruoti kintamus atsinaujinančiuosius energijos išteklius – energija kaupiama šilumos pavidalu, teikia puikią investicijų grąžą ir daug galimybių vietas mastu kurti kokybiškas darbo vietas; ragina Komisiją po 2020 m. taikytiname atsinaujinančiųjų išteklių teisės aktų rinkinyje panaikinti tų sektorių reglamentavimo spragas; primena, kad pastangos šildymo ir vėsinimo sektoriuje teikia daug galimybių padidinti energetinį saugumą (nes 61 proc. į Europos Sąjungą importuojamų dujų sunaudojama pastatuose, daugiausia šildymui), pvz., plėtojant centralizuoto šilumos tiekimo ir (arba) vėsinimo tinklus, kurie yra veiksmingos priemonės į miestus dideliu mastu integruoti tvarią šilumą, nes šiais tinklais galima tuo pačiu metu tiekti iš įvairių šaltinių gautą šilumą ir jie nėra susieti su kurio nors vienu šaltiniu;
61. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl šildymo ir vėsinimo strategijos, kuriame pabrėžiama, kad reikia laipsniškai atsisakyti iškastinio kuro, kuris vis dar sudaro 75 proc. degalų sektoriaus, ir jį visiškai pakeisti taikant energijos vartojimo efektyvumo priemones – tai mūsų didžiausia galimybė sumažinti iškastinio kuro naudojimą – ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius;
62. ragina imtis papildomų priemonių siekiant išnaudoti likusias nemažas galimybes šildymo ir vėsinimo sektoriuose naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, kad būtų iki galo įgyvendinti 2020 m. tikslai; ragina Europos Komisiją po 2020 m. taikytiname atsinaujinančiųjų išteklių teisės aktų rinkinyje panaikinti tų sektorių reglamentavimo spragas;
63. atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo metu šildymui plačiausiai naudojama biomasės energija – ji sudaro apie 90 proc. visos šildymui naudojamos atsinaujinančiosios energijos; ypač svarbų vaidmenį ji atlieka Vidurio ir Rytų Europoje, visų pirma tvariai stiprinant energetinį saugumą;
64. pabrėžia poreikį sudaryti palankesnes sąlygas perėjimui prie atsinaujinančiąją energiją efektyviai naudojančių šildymo įrenginių, kartu užtikrinant tinkamą paramą ir pagalbą energijos nepriteklių patiriantiems gyventojams ir geresnį jų informavimą;
65. pabrėžia, kad reikia pateikti išsamią ir veiksmingą vėsinimo naudojant atsinaujinančiuosius išteklius apibrėžtį;
66. pabrėžia, kad reikia atnaujinti centralizuoto šilumos tiekimo ir vėsinimo sistemas ir pagerinti jų efektyvumą, nes centralizuoto šilumos tiekimo ir vėsinimo tinklai gali naudoti ir kaupti iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintą elektros energiją ir tada ją paskirstyti pastatams ir pramoninėms teritorijoms, taip gerokai padidinant atsinaujinančiosios energijos dalį šildymo ir vėsinimo sektoriuje;
67. pabrėžia gaminančių vartotojų grupių, įskaitant namų ūkius, labai mažus ir mažus verslo subjektus, kooperatyvus ir vietos valdžios institucijas, galimybes kurti kolektyvines energetines sistemas, pvz., centralizuoto šilumos tiekimo, teikiančias ekonomiškai efektyvias atsinaujinančiąją energiją naudojančias šildymo ir vėsinimo paslaugas, taip pat teikiančias įvairių energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiosios energijos sąveiką;
68. mano, kad siekiant padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą šildymui ir vėsinimui turėtų būti sustiprinta įvairi Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos, Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos ir Pastatų energinio naudingumo direktyvos sąveika;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

69. pažymi, kad su šildymu ir vėsinimu susiję energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektai yra svarbios priemonės siekiant užtikrinti stabilias ir prognozuojamas energijos vartojimo tendencijas ir kovoti su energijos nepriteklumi;

Transportas

70. atkreipia dėmesį į tai, kad gerokai atsiliekama nuo tikslo iki 2020 m. transporto sektoriuje naudoti 10 proc. atsinaujinančiųjų energijos išteklių, iš dalies dėl biokuru grindžiamos atsinaujinančiųjų išteklių strategijos transporto srityje problemų; primena, kad transporto sektorius yra vienintelis ES sektorius, kuriame šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos nuo 1990 m. didėja; primena, kad atsinaujinančioji energija labai svarbi norint pasiekti tvarų judumą; ragina valstybes nares padidinti pastangas transporto sektoriuje diegti tvarias priemones, pvz., mažinti paklausą, pereiti prie tvaresnių metodų, gerinti efektyvumą ir didinti transporto sektoriaus elektrifikaciją; ragina Komisiją parengti sistemą, kaip skatinti naudoti atsinaujinančiąją energiją varomas elektrines transporto priemones, ir patobulinti teisės sistemą, kuria remiantis būtų sudaromos su biodegalais, kuriuos naudojant išmetama mažai šiltnamio efektą sukeliančių dujų, susijusios perspektyvos, atsižvelgiant į netiesioginį žemės naudojimo paskirties keitimą po 2020 m.,

71. ragina toliau taikyti ir išplėsti dalinį BŽŪP taikymą, kad būtų remiamos atsinaujinančiosios energijos gamybai ir naudojimui skirtos investicijos žemės ūkio sektoriuje;

72. nustatyta, kad transportui tenka daugiau kaip 30 proc. galutinio energijos suvartojimo Europoje ir kad 94 proc. transporto sektoriaus naudoja naftos produktus; todėl mano, kad pastangos didinti atsinaujinančiųjų išteklių naudojimą transporto sektoriuje turi būti plataus užmojo, aiškiai susietos su transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu;

73. prašo Komisijos siūlyti plataus užmojo priemones, kaip sparčiau mažinti transporto priklausomybę nuo iškastinio kuro, be kita ko, naudojant atsinaujinančiųjų išteklių degalus, didinant elektrifikaciją ir gerinant efektyvumą, taip pat labiau stengiantis skatinti šių sričių technologijų plėtrą ir inovacijas;

74. pažymi, kaip svarbu elektrifikuoti transporto sektorių siekiant mažinti ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro, ir ragina Komisiją parengti sistemą, kaip skatinti naudoti atsinaujinančiąją energiją varomas elektrines transporto priemones, nes tai itin svarbu siekiant įgyvendinti 2030 m. tikslus;

75. laukia, kol Europos Komisija 2016 m. birželio mėn. pateiks transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo strategiją, ir atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog siekiant užtikrinti, kad transportas aktyviai prisidėtų prie 2020 m. tikslų įgyvendinimo, turi būti skatinama aktyviau diegti atsinaujinančiuosius energijos išteklius;

76. palankiai vertina padarytą pažangą pagal ES bendrosios įmonės „Švarus dangus“ atliktus projektus plėtojant naujų rūšių biodegalus ir variklius;

77. pabrėžia, kaip svarbu plėtoti naujos kartos biokuro gamybą iš biomasės arba atliekų;

78. pažymi, kad siekiant remti atsinaujinančiosios energijos naudojimą aviacijos ir laivybos sektoriuose reikia gerinti reglamentavimo aplinką ir ilgalaikės sąlygas;

79. pabrėžia, kad norint užtikrinti tvarų judumą skatinantį reglamentavimą ir politiką transporto sektoriuje reikia pereiti prie kitų transporto rūšių, įskaitant intermodalumą, tvarias logistikos sistemas, judumo valdymą bei tvarią miestų politiką, pagal kurią transporto srityje suvartojama energija būtų keičiama atsinaujinančiąja energija ir (arba) būtų kuo labiau sumažinamas bendras suvartojamos energijos kiekis, skatinant kurti aktyvesnius kelionių modelius, plėtoti ir įgyvendinti išmaniųjų miestų sprendimus, remti ekologinį judumą miestuose ir pritaikytąjį miestų planavimą; ragina valstybes nares ir ES siekti, kad keleivių ir krovinių vežimo paslaugos būtų iš kelių ir oro transporto perkeliamos į geležinkelių ir jūrų transportą; ragina Komisiją įvertinti krovinių troleibusų technologines galimybes;

80. primygtinai ragina ES institucijas savarankiškai plėtoti atsinaujinančiosios energijos pajėgumus nuosavų pastatų energijos poreikiui tenkinti ir taip parodyti tvirtą įsipareigojimą remti atsinaujinančiąją energiją; pabrėžia, kad, kol bus išplėtoti tokie pajėgumai, ES institucijos turėtų savo poreikiams pirkti ekologišką energiją;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

81. pabrėžia, kad, siekiant sumažinti ir panaikinti ES priklausomybę nuo naftos ir taip sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, itin svarbu, kad didesnę transporto dalį sudarytų vaikščiojimas, važiavimas dviračiu, dalijimasis automobiliais ir susitarimai pavežti;

82. pabrėžia dviračių sistemų ir infrastruktūros teikiamas galimybes gerinti transporto tvarumą miestų vietovėse;

83. pabrėžia galimybes didinant transporto sistemų elektrifikaciją mažinti išmetamus teršalus ir prisidėti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos;

Biodegalų ir skystųjų bioproduktų tvarumo kriterijai

84. ragina Komisiją, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti daugiau sinergijos ir nuoseklumo Europos Sąjungos politikoje, nustatyti bioenergijos tvarumo kriterijus, nuodugniai įvertinus galiojančios ES tvarumo politikos ir žiedinės ekonomikos politikos veikimą; primena, kad didesnio ES energetinio saugumo reikėtų siekti tvariai naudojant nuosavus išteklius, vadovaujantis tikslu pagerinti išteklių veiksmingumą;

85. primygtinai ragina atsargiai vertinti didėjančią miško biomasės kaip pagrindinio ES atsinaujinančiojo energijos šaltinio naudojimo tendenciją, nes miškų biomasė gali daryti žalingą poveikį klimatui ir aplinkai, jei nebus tvariai išgaunama ir tinkamai apskaitoma; pažymi, kad ilguoju laikotarpiu turi būti kontroliuojamas bioenergijos poveikis klimato kaitai, nes užtrunka daug laiko, kol nukirsti miškai atauga ir pasiekia savo buvusį potencialą;

86. pažymi, kad bioenergija jau sudaro 60 proc. atsinaujinančiosios energijos Europoje ir kad toliau jos naudojimas vis didės; pabrėžia, kad būtina skubiai išsiaiškinti, kokią šiltnamio efekto poveikį daro įvairūs miško biomasės naudojimo būdai energijai gaminti, ir nustatyti naudojimo būdus, kuriais galima pasiekti didžiausią švelninimo poveikį laikantis politikos srčiai taikomų terminų;

87. pabrėžia, kad biokuro gamyba neturi trukdyti maisto produktų gamybai ar kelti grėsmės apsirūpinimui maistu; vis dėlto mano, kad įgyvendinant suderintą politiką, kuria būtų skatinama didinti Europoje gaunamą pašarinių kultūrų (pvz., kviečių, kukurūzų, cukrinių runkelių ir saulėgrąžų) derlių, būtų galima įtraukti nuostatas dėl biokuro gamybos, vykdančios netiesioginį žemės paskirties keitimą, tai atliekant tokiu būdu, kad Europos ūkininkai galėtų gauti pastovių pajamų, kad būtų galima pritraukti investicijų ir sukurti darbo vietų kaimo vietovėse, padėti spręsti nuolatinio daug baltymų turinčių (genetiškai nemodifikuoto) pašarų trūkumo Europoje problemą ir sumažinti Europos priklausomybę nuo iškastinio kuro importo; mano, kad tais atvejais, kai rinkoje esama nurodytų žemės ūkio produktų perteklius, biokuro ir bioetanolio gamyba būtų laikina priemonė, kurią naudojant būtų išlaikytos tvarios pirkimo kainos, krizių laikotarpiais būtų užtikrinamos ūkininkų pajamos, o pati gamyba atliktų rinkos stabilumo mechanizmo funkciją; pabrėžia, kad reikia skatinti bioenergijos gamybai panaudoti dirvonuojančią žemę, kuri nenaudojama maisto produktų gamybai, siekiant įgyvendinti nacionalinius ir Europos atsinaujinančiosios energijos tikslus;

88. mano, kad naudojant tokias mėšlo apdorojimo technologijas, kaip fermentavimas, gyvulių mėšlas galėtų būti vertingas biodujų šaltinis, taip pat pabrėžia, kad tai taptų ūkininkams ekonomiškai perspektyvi alternatyva;

89. ragina valstybes nares ir Komisiją propaguoti tvarios miškotvarkos svarbą, tuo pačiu metu atkreipiant dėmesį į esminį miško biomasės, kaip vienos iš svarbiausių ES atsinaujinančiųjų žaliavų, vaidmenį įgyvendinant ES tikslus energetikos srityje; atkreipia dėmesį į didėjančią miško biomasės paklausą, o tai reiškia, kad tvarią miškotvarką pagal ES miškų strategiją reikia dar labiau stiprinti ir skatinti, nes ji svarbi biologinei įvairovei ir miškų ekosistemos funkcijoms, įskaitant CO₂ sugertį iš atmosferos; todėl atkreipia dėmesį į proporcingo ES išauginamų ir iš trečiųjų šalių importuojamų išteklių naudojimo poreikį turint omenyje tai, kad medienos išteklių atsinaujinimas trunka labai ilgai;

o

o o

90. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0293

Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos įgyvendinimo ataskaita

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos (2012/27/ES) įgyvendinimo ataskaitos (2015/2232(INI))

(2018/C 091/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 ir 194 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2015 m. vasario 25 d. Komisijos komunikatą „Energetikos sąjungos dokumentų rinkinys. Atsparios energetikos sąjungos ir perspektyvios klimato kaitos politikos pagrindų strategija“ (COM(2015)0080),
- atsižvelgdamas į Pastatų energinio naudingumo direktyvą (2010/31/ES) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas 2014 m. spalio 23–24 d. Tarybos išvadas dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio mėn. 21-oje JT BKKK Šalių konferencijoje (COP 21) sudarytą Paryžiaus susitarimą,
- atsižvelgdamas į trečiąjį energetikos teisės aktų rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl Europos energetikos sąjungos kūrimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2015 m. lapkričio 18 d. ataskaitą „Valstybių narių pažangos, padarytos siekiant 2020 m. nacionalinių energijos vartojimo efektyvumo tikslų ir įgyvendinant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą 2012/27/ES, įvertinimas pagal Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 2012/27/ES 24 straipsnio 3 dalies reikalavimus“ (COM(2015)0574),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Energetikos veikslių planas iki 2050 m.“ (COM(2011)0885),
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos kūrimas“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 16 d. Komisijos komunikatą „ES šildymo ir vėsinimo strategija“ (COM(2016)0051),

⁽¹⁾ OL L 153, 2010 6 18, p. 13.

⁽²⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 1.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0094.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0266.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8-0199/2016),
- A. kadangi energijos vartojimo efektyvumo didinimas ir energijos taupymas yra svarbūs aplinkos ir klimato apsaugos, ekonomikos konkurencingumo stiprinimo, darbo vietų kūrimo, energijos tiekimo saugumo ir energijos nepritekliaus problemos sprendimo veiksniai, ES svarbūs geopolitiniu ir demokratijos požiūriu; mano, kad Energijos vartojimo efektyvumo direktyva yra svarbus pagrindas siekiant šių tikslų; kadangi Komisijos pasiūlyme dėl energetikos sąjungos kūrimo energijos vartojimo efektyvumas laikomas atskiru energijos šaltiniu;
- B. kadangi ES apskritai daro pažangą siekdama savo 2020 m. klimato ir energetikos tikslų, kaip rodo prognozės, pagal kurias numatoma, kad visi susiję teisės aktai iki 2020 m. bus visapusiškai įgyvendinti (išmetamo CO₂ kiekio mažinimas, atsinaujinančiųjų energijos išteklių energijos dalies didinimas, energijos vartojimo efektyvumo didinimas), ir šioje srityje turėtų išlaikyti pasaulinės lyderės poziciją;
- C. kadangi daugiausia tikimasi sutaupyti įvairiuose sektoriuose taikant kompleksinę politiką (44 proc.), taip pat pastatuose (42 proc.), pramonėje (8 proc.) ir transporte (6 proc.);
- D. kadangi kyla didelių abejonių dėl valstybių narių pateiktųjų duomenų apie įvertintą sutaupomos energijos kiekį;
- E. kadangi pastatams tenka 40 proc. visos suvartojamos energijos ir juose išmetama 36 proc. CO₂; kadangi svarbu pabrėžti ne tik tai, kad 50 proc. visos suvartojamos energijos naudojama šildymui ir vėsinimui (80 proc. sunaudojama pastatuose), bet ir tai, kad didelė šios energijos dalis iššvaistoma; kadangi pastatų šildymo ir vėsinimo poreikio rodikliai turi būti nustatyti nacionaliniu lygmeniu; kadangi išmetamųjų teršalų kiekio sumažinimas 50 proc., kurių reikia pasiekti norint užtikrinti, kad pasaulio temperatūra nepakiltų daugiau kaip 2 °C, turės būti pasiektas efektyviau vartojant energiją; kadangi energijos poreikio pastatuose mažinimas taip pat yra ekonomiškai veiksmingiausias energetinio saugumo didinimo ir išmetamo CO₂ kiekio mažinimo būdas, kartu padedantis siekti ES reindustrializacijos tikslų;
- F. kadangi pats energijos vartojimo efektyvumas turi būti laikomas energijos šaltiniu ir išreiškiamas sutaupytos energijos Nw (negavatais), kaip tai be jokių abejonių įrodė šiuolaikinis pasaulis ir Europos istorija;
- G. kadangi 61 proc. importuojamų dujų skiriama pastatams (iš jų 75 proc. – gyvenamiesiems pastatams); kadangi remiantis moksliniais tyrimais matyti, jog ES mastu nustačius plataus užmojo pastatų renovavimo politiką importuojamų dujų kiekį trumpuoju laikotarpiu (t. y. tik per 15 metų) ekonomiškai efektyviai būtų galima sumažinti 60 proc., o ilguoju laikotarpiu dujų visiškai nebereiktų importuoti (Europos pastatuose 2040 m. būtų suvartojama tiek dujų, kiek jų buvo išgauta vidaus rinkoje 2011 m.);
- H. kadangi būtina, jog ES ir jos valstybės narės pripažintų, kaip svarbu įtraukti piliečių iniciatyvas, pavyzdžiui, kooperatyvus ir bendruomenių energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektus; kadangi reikia panaikinti ekonomines, reglamentavimo ir administracines kliūtis, kad gyventojai galėtų aktyviai dalyvauti energetikos sistemose;
- I. kadangi Energijos vartojimo efektyvumo direktyva yra pagrindinė direktyva, kurioje pripažįstama energijos taupymo kaip šaltinio, galinčio iš esmės pakeisti padėtį siekiant COP21 nustatytą užmojų ir kartu suteikti daugialypės naudos, svarba; kadangi investicijos į pastatų renovaciją ir kitas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones skatina darbo vietų kūrimą, gyvenimo sąlygų gerinimą mažinant kuro nepriteklių, įsidarbinimo MVĮ sektoriuje galimybes, didesnę turto vertę, didesnę našumą, geresnę sveikatą ir saugumą, geresnę oro kokybę, didesnę mokesčių bazę ir didesnę BVP;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

- J. kadangi energijos vartojimo efektyvumo didinimas, visų pirma statybų sektoriuje, duoda papildomos naudos, nes suteikia pasiūlos lankstumo galimybių ir sumažina bendrą bazinę apkrovą ir didžiausią sistemos apkrovą;

Energijos vartojimo efektyvumo direktyva – įgyvendinama nepatenkinamai, tačiau suteikia pagrindą taupyti energiją

1. pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumas yra labai svarbus siekiant ES tikslų klimato ir energetikos srityse, atsižvelgiant į 21-ojoje JT BKKK šalių konferencijoje pasiektu Paryžiaus susitarimu nustatytus tikslus; pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumas nepaprastai svarbus mažinant ES priklausomybę nuo energijos importo, kuriant darbo vietas, mažinant energijos nepriteklių, užtikrinant patogumus ir sveikatą ir skatinant ekonomiką; pabrėžia, kad įgyvendinant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą pastebėta daug teigiamų pokyčių valstybėse narėse, tačiau prastas įgyvendinimas trukdo pasinaudoti visomis jos teikiamomis galimybėmis;

2. pabrėžia, kad labai svarbu kuo greičiau pradėti perėjimą nuo iškastinio kuro prie tvaresnės energetikos sistemos, pagrįstos atsinaujinančiais energijos ištekliais; yra susirūpinęs dėl to, kad mažėjančios iškastinio kuro kainos gali stabdyti priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir energijos vartojimo efektyvumo politiką;

3. ragina rengti planus siekiant laipsniškai panaikinti iškastiniam kurui skiriamas subsidijas ir nukreipti finansinius išteklius energijos vartojimo efektyvumo projektams, kuriais siekiama ES tikslo iki 2050 m. sumažinti anglies dioksido išmetimą energetikos sektoriuje;

4. pažymi, kad valstybės narės iki šiol vis dar tinkamai neįgyvendino 2012 m. Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos ir 2010 m. Pastatų energinio naudingumo direktyvos; pažymi, kad Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas buvo 2014 m. birželio 5 d.; mano, kad išlaidų ir energijos vartojimo mažinimu yra suinteresuoti ir gyventojai, ir verslo įmonės; pabrėžia, kad, norint sudaryti galimybių investicijoms į energijos vartojimo efektyvumą ir nedidelį energijos suvartojimą bei išlaidų mažinimą, kartu remiant konkurencingumą ir tvarumą, ir tas investicijas paskatinti, labai svarbu nustatyti reguliavimo sistemą, apimančią ir tikslus, ir priemones; taip pat nurodo, kad kai kurios valstybės narės tinkamai nepasinaudoja galima ES parama, skirta energijos vartojimo efektyvumui skatinti gyvenamuosiuose pastatuose; pabrėžia, kad visiškai įgyvendinus energijos vartojimo efektyvumo priemones atsivertų didžiulis kokybiškų darbo vietų kūrimo potencialas, atsižvelgiant į tai, kad apie 900 000 žmonių dirba darbu, susijusiu su mažiau energijos vartojančių prekių ir paslaugų gamyba (remiantis 2010 m. duomenimis);

5. pakartoja, kad energijos vartojimo efektyvumas turi būti suprantamas kaip tvariausia priemonė įgyvendinant išipareigojimą mažinti energijos vartojimą, o ne kaip dingstis vartoti daugiau;

6. sutinka su Komisija, kad dėl mažesnių kuro kainų ir ekonomikos augimo perspektyvų galėtų toliau didėti pavojus, kad 20 proc. tikslas nebus pasiektas; ragina Komisiją ir valstybes nares griežtinti stebėsenos, tikrinimo, kontrolės ir reikalavimų laikymosi tvarką siekiant užtikrinti tinkamą užmojų lygį;

7. pripažįsta, kad valstybėms narėms iki 2020 m. turėtų pavykti sutaupyti tik 17,6 proc. pirminės energijos ir kad vis dar yra pavojus, jog 20 proc. tikslo pasiekti nepavyks, nebent būtų visapusiškai įgyvendinti ES teisės aktai, gerokai padidintos pastangos ir pašalintos investavimo kliūtys; vis dėlto pažymi, kad šiuo etapu bet koks Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos įgyvendinimo vertinimas gali duoti tik dalinį vaizdą, nes ji palyginti neseniai įsigaliojo ir turėjo būti perkelta į nacionalinę teisę; ragina valstybes nares greitai ir visapusiškai įgyvendinti direktyvą; ragina Komisiją teikiant prašymus (kai būtina) suderinti nacionalinius planus su direktyvos tikslais, veikti sparčiai ir naudotis visomis teisinėmis priemonėmis siekiant užtikrinti, kad valstybės narės pateiktų naujausią ir tikslią informaciją;

8. primena savo prieš tai minėtą 2014 m. vasario 5 d. rezoliuciją ir 2014 m. lapkričio 26 d.⁽¹⁾ ir 2015 m. spalio 14 d.⁽²⁾ rezoliucijas, kuriose, be kita ko, raginama nustatyti 40 proc. energijos vartojimo efektyvumo tikslą 2030 metams; mano, kad bendras privalomas tikslas kartu su atskirais nacionaliniais tikslais 2030 metams padidins ES nepriklausomybę nuo energijos importo, paskatins inovacijas ir padės užtikrinti jos technologinę lyderystę energijos vartojimo efektyvumo srityje; be to, mano, kad privalomi reikalavimai yra itin svarbūs norint pasiekti aukščiausią užmojų ir pastangų lygį valstybėse narėse, taip pat suteikti joms pakankamai lankstumo galimybių parengti priemonių ir įrankių, kurie turi būti pritaikyti nacionalinio lygmens poreikiams, derinį;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0063.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0359.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

9. pažymi, kad vietos valdžios institucijos atlieka itin svarbų vaidmenį įgyvendinant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą, nes jos į savo vietos veiksmų planus įtraukia plataus užmojo energijos taupymo priemones, pvz., į Integruotą merų paktą, skirtą klimato ir energetikos klausimams, įtrauktas priemones; mano, kad vietos veiksmų planuose nurodyti duomenys, pvz., energijos vartojimo efektyvumo politika ir priemonės, nurodytos daugiau kaip 5 000 tvarios energetikos veiksmų planų pagal Merų paktą, gali veiksmingai prisidėti prie bendrų planų ir platesnio užmojo nacionalinių energijos efektyvumo tikslų;

10. mano, kad vietoje sutaupomos energijos potencialas turėtų būti daug labiau išnaudojamas, nes vietos ir regioninės valdžios institucijos yra itin svarbios skatinant pažangą, susijusią su energijos vartojimo efektyvumu ir pokyčiais energetikoje apskritai; ragina Komisiją stiprinti miesto tinklus, tokius kaip Merų paktas, išmanieji miestai ir bendruomenės, arba tik atsinaujinančiųjų energijos išteklių energiją naudojančios bendruomenės, kurie sudaro sąlygas miestams, vietos valdžios institucijoms, regionams ir valstybėms narėms dalytis žiniomis ir geriausia patirtimi nuo žemiausios vietos grandies planuojant pokyčius energetikoje, kuriant ir įgyvendinant energijos vartojimo efektyvumo priemones ir savarankiškai gaminant energiją, taip pat siekiant gauti finansinę paramą;

11. apgailestauja dėl Europos Vadovų Tarybos 2014 m. priimto labai mažo užmojo tikslo (mažiausiai 27 proc. pagerinti energijos vartojimo efektyvumą iki 2030 m.), kuris daugiausia paremtas labai nerealistine didele diskonto norma, taikyta atliekant ankstesnį poveikio vertinimą; primena, kad 17,5 proc. diskonto norma yra pernelyg didelė; ragina Komisiją, remiantis savo geresnio reglamentavimo gairėmis, atlikti išsamią sąnaudų ir naudos analizę, atsižvelgiant į daugialypę energijos vartojimo efektyvumo naudą ir į socialinio diskonto normą; prašo Komisijos ir valstybių narių persvarstyti 2030 metams nustatytą 27 proc. energijos vartojimo efektyvumo tikslą atsižvelgiant į Paryžiaus klimato kaitos susitarimą siekiant užtikrinti, kad pasaulio klimato atšilimas neviršytų 2 °C, bet stengtis, kad jis siektų tik 1,5 °C, laikantis Parlamento nustatyto energijos vartojimo efektyvumo tikslo; prašo Komisijos 2030 metams nustatyti privalomą 40 proc. energijos vartojimo efektyvumo tikslą, kuris atspindėtų ekonomiškai naudingą energijos vartojimo efektyvumo potencialo dydį;

12. pabrėžia, kad ES reikia toliau skatinti ilgalaikę energijos paklausos mažinimo strategiją;

13. pabrėžia, kad tam tikrais atvejais direktyvos lankstumas suteikė galimybių daugeliui valstybių narių pradėti taikyti energijos vartojimo efektyvumo priemones, ir mano, jog ši galimybė taikyti alternatyvias priemones yra itin svarbi, kad valstybės narės galėtų ateityje įgyvendinti energijos vartojimo efektyvumo programas ir projektus; reikalauja pašalinti galiojančios direktyvos, visų pirma jos 7 straipsnio, spragas, dėl kurių direktyva įgyvendinama nepakankamai, bet išlaikyti valstybėms narėms suteiktą tinkamą lankstumą pasirinkti priemones; atkreipia dėmesį į tai, kad EPRS tyrime 7 straipsnio įgyvendinimo tema ⁽¹⁾, kuris pagrįstas valstybių narių pateiktais duomenimis, daroma išvada, jog priemonės, suteikiančios galimybę valstybėms narėms laipsniškai išdėstyti savo tikslus, imtis ankstyvų priemonių arba neįtraukti transporto ir ATLPS sektorių apskaičiuojant tikslus, beveik visais atvejais lėmė tai, kad buvo pasiekta tik pusė bendro metinio energijos taupymo tikslo – 0,75 proc.; pažymi, kad tyrėjai pareiškė, jog tyrimu galima pasitikėti tik tiek, kiek pasitikima pateiktais duomenimis; primygtinai tvirtina, kad 7 straipsnio 9 dalyje nustatytos alternatyvios priemonės turi būti geriau apibrėžtos ir lengviau kiekybiškai įvertinamos;

14. pažymi, kad 7 straipsnio 2 dalyje nustatyti laipsniškas išdėstymas ir ankstyvieji veiksmai nebetaikomi; primena, kad taikant 7 straipsnį tikimasi pasiekti daugiau kaip pusę direktyvoje nustatyto 20 proc. tikslo;

15. pažymi, kad silpniausias esamos direktyvos aspektas yra tai, jog daugelis priemonių nustos galioti 2020 m., nebent direktyva būtų atitinkamai pakeista; tai reiškia, be kita ko, kad jos pagrindinių nuostatų, visų pirma 7 straipsnio, galiojimas turėtų būti pratęstas ne tik iki 2030 m., bet ir ilgesniam laikotarpiui, ir kad šiuo atžvilgiu dabartinė direktyva turi būti įvertinta, o tikslai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant į pokyčius (rezultatus, technologijų ir rinkos naujoves ir kt.); tikisi, kad tai padės taikyti ilgalaikes priemones; taip pat pabrėžia, kad norint užtikrinti, jog 2030 m. būtų pasiekti užsibrėžti tikslai, būtina atlikti laikotarpio vidurio peržiūrą;

⁽¹⁾ Tina Fawcett ir Jan Rosenow: „Valstybių narių planai ir pasiekimai įgyvendinant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 7 straipsnį“, EPRS tyrimas.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

16. pabrėžia, kad geriau suderinti papildomumo (gebėjimas skatinti technologijas, kurių savybės geresnės negu įprasta rinkoje) ir reikšmingumo (veiksmų, kurie nebūtinai būtų įgyvendinti, skatinimas) apskaičiavimo, taip pat sutaupytos energijos apskaičiavimo ir patikrinimo metodai galėtų padėti lengviau įgyvendinti 7 straipsnio nuostatas;

17. siūlo 7 straipsnio pavadinimą pakeisti į „Energijos taupymo paramos sistemos“, siekiant pabrėžti, kad valstybės narės turi padėti vartotojams, įskaitant MVĮ, taupyti energiją ir mažinti jų energijos sąnaudas ir nustatyti priemones, padedančias įvykdyti taupymo tikslus nustatant energijos įpareigojimų sistemas ir kitas priemones;

18. siūlo ir taikant 7 straipsnį, ir, visų pirma, energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas, pirmenybę teikti veiksams pastatų sektoriuje, ypač skatinant įgyvendinti 4 straipsnyje nustatytas ilgalaikes nacionalines strategijas, kurios turėtų būti parengtos siekiant išnaudoti visą investavimo į energetinės pastatų renovacijos potencialą;

19. pabrėžia, kad tarp visų iššūkių ir pagrindinių kliūčių įgyvendinant 7 straipsnį didelį poveikį daro nepakankamos suinteresuotųjų šalių žinios ir gebėjimai, taip pat menkas galutinių vartotojų informuotumas apie privalomas energijos vartojimo efektyvumo sistemas ar alternatyvias priemones bei trumpas jų įgyvendinimo laikotarpis (2014–2020 m); todėl ragina ES investuoti daugiau lėšų, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas informavimo ir paramos veiksnių įgyvendinimui pavienėse valstybėse narėse;

20. pabrėžia, kad be nuorodos į energijos vartojimo efektyvumo rodiklius (pavyzdžiui, į energijos suvartojimą BNP vienetai) kai kuriose valstybėse narėse neįmanoma paskatinti piliečių ir įmonių įgyvendinti politinį efektyvumo tikslą klimato ir energetikos srityse;

21. atkreipia dėmesį į tai, kad 7 straipsnio nuostata, pagal kurią valstybės narės gali reikalauti įgyvendinti dalį energijos vartojimo efektyvumo priemonių prioriteto tvarka namų ūkiuose, patiriančiuose energijos nepriteklių arba socialiniuose būstuose, pasinaudojo tik dvi valstybės narės; ragina sustiprinti šią priemonę;

22. mano, kad pirmiausia turi būti įgyvendinamos energijos vartojimo efektyvumo priemonės, skirtos pažeidžiamiesiems ir energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams, siekiant užtikrinti, kad visų pirma būtų tvariai mažinamos šių namų ūkių sąnaudos energijai;

23. siūlo, kad į energijos vartojimo efektyvumo veiksnių planus, kaip numatyta šios direktyvos 24 straipsnyje, būtų galima įtraukti raginimą valstybėms narėms nustatyti energijos vartojimo efektyvumo priemonių panaudojimo siekiant sumažinti energijos nepritekliaus riziką tikslus ir pateikti šių tikslų įgyvendinimo ataskaitą;

24. mano, kad pirmenybę reikia teikti energetikos požiūriu veiksmingam esamų pastatų renovavimui skirtoms priemonėms, taikomoms tiems pastatams, kuriuose labiausiai jaučiamas energijos nepriteklis; ragina Komisiją persvarstant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą pasiūlyti tikslą pagerinti gyvenamųjų pastatų veiksmingumą, taip pat nustatyti būsimus būtiniausius nuomojamam būstui taikytinus veiksmingumo standartus;

25. pažymi, kad 16 valstybių narių pasinaudojo galimybe sukurti energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemą (7 straipsnio 1 dalis), 24 valstybės narės skirtingu mastu pasinaudojo galimybe taikyti alternatyvias priemones, o 18 valstybių teikė pirmenybę kitoms nei renovavimo norma priemonėms (5 straipsnis); kritikuoja tai, kad septynios valstybės narės vis dar nepradėjo vykdyti energijos vartojimo auditų (8 straipsnis);

26. pabrėžia, kad kai kuriems pagrindiniams Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos punkтам (pažangioji matavimo sistema, renovavimo planai) įgyvendinti reikia daugiau laiko ir kad itin svarbu nustatyti stabilų energijos vartojimo efektyvumo po 2020 m. sistemą, kad būtų užtikrintas investuotojams, valdymo institucijoms ir įmonėms reikalingas pasitikėjimas ir reglamentavimo stabilumas, kad jos turėtų galimybių vykdyti projektus ir diegti inovacijas, nes jos turi daug galimybių sumažinti energijos suvartojimą ir tokiu būdu sumažinti sąnaudas vartotojams; pažymi, kad viešojo paklausa ir rinka yra pagrindinės šių projektų varomosios jėgos;

27. pripažįsta, kad nepakankamai aiškūs sprendimai dėl kainų yra viena pagrindinių prastesnio reagavimo į paklausą priežasčių; ragina valstybes nares įveikti šią kliūtį ir skatinti taikyti pažangiąją matavimo sistemą ir skaidrią sąskaitų išrašymo tvarką siekiant skatinti aktyvesnį vartotojų elgesį energijos vartojimo ir investicijų į energijos vartojimo efektyvumą srityse;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

28. palankiai vertina naujus novatoriškus ir pažangius sprendimus, kaip derinti elektros energijos pasiūlą ir paklausą, geriau panaudoti atsinaujinančiąją energiją ir sumažinti energijos vartojimą piko laikotarpiais; ragina šiems naujiems sprendimams skirti mokslinių tyrimų ir plėtros finansavimą, visų pirma MVĮ sektoriui;

29. pabrėžia itin svarbų vartotojų, piliečių ir skirstomųjų tinklų operatorių (STO) vaidmenį vis labiau decentralizuojant energetikos sektorių ir jų dalyvavimo svarbą siekiant energijos efektyvumo tikslų; pabrėžia, kad reikia aktyviau imtis veiksmų siekiant sustiprinti jų vaidmenį, be kita ko, palengvinant reagavimo į paklausą galimybes, nedidelio masto kaupimą, pastatų atnaujinimą ir centralizuotą šildymo ir vėsinimo tiekimą tiek pavieniams asmenims, tiek kooperatyvams;

30. atkreipia dėmesį į tai, kad vadovaujantis Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 7 straipsnyje nustatyto privalomo metiniu energijos taupymo tikslu šia direktyva ne tik remiamas energijos vartojimo efektyvumas, bet ir energijos taupymo veiksniai; pabrėžia, koks svarbus 2030 m. energijos vartojimo efektyvumo tikslas, atsižvelgiant į 21-ojoje JT BKKK šalių konferencijoje nustatytus klimato tikslus, kad būtų pasiekti mūsų klimato tikslai ir sumažinta priklausomybė nuo trečiųjų šalių; pažymi, kad pastatams tenka 40 proc. visos ES suvartojamos energijos, o 50 proc. tos energijos sunaudojama šildymui ir vėsinimui; pabrėžia, kad dėl šios priežasties siekiant sumažinti išmetamo CO₂ kiekį, pagerinti energetinį saugumą, sumažinti energijos nepriteklių ir paskatinti ekonomiką yra nepaprastai svarbu padidinti energijos vartojimo efektyvumą pastatuose; primygtinai ragina valstybes nares imtis didelių investicijų, skirtų energijos vartojimo efektyvumui didinti, pasinaudojant ES finansavimu, nes vykdant tokias investicijas ne tik būtų sumažintos sąnaudos energijai, bet ir sukurta daug darbo vietų bei padedama siekti reindustrializacijos tikslų;

31. pabrėžia, kad 85 proc. pastate suvartojamos energijos reikalinga patalpoms ir namų ūkių vandeniu šildyti, ir kad dėl šios priežasties Europoje reikia sparčiau modernizuoti senas, neekonomiškas šildymo sistemas, kad su turimomis technologijomis, įskaitant atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šildymo sistemas, būtų galima bent 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą;

Dėl konkuruojančių teisinių nuostatų stabdoma pažanga ekologijos srityje, daugėja biurokratijos ir didėja energijos sąnaudos

32. pažymi, kad energetikos srities pranešimo prievolės, kaip sistemos dalis, yra labai svarbios, kad būtų galima įvertinti esamų energijos vartojimo efektyvumo teisės aktų įgyvendinimo pažangą; tačiau apgailestauja, kad nustatytos pernelyg griežtos energetikos srities pranešimų prievolės, taip pat dėl valstybių narių perteklinio reglamentavimo, verslo įmonėms, energijos gamintojams, vartotojams ir valdžios institucijoms, nes jos mažina augimo ir inovacijų potencialą; pabrėžia, kad, jei tik įmanoma, pranešimo prievolės turėtų būti supaprastintos, kad būtų galima sumažinti administracinę naštą ir sąnaudas; kritikuoja tai, kad vykdant pranešimo prievolę gautų duomenų dažnai ES mastu negalima palyginti, nes jie nevienodai suskirstyti, taikoma skirtinga rinkimo metodika ir standartai; ragina Komisiją sumažinti, taip pat pasitelkus skaitmeninius sprendimus, su pranešimo prievolėmis susijusią administracinę naštą ir nustatyti aiškesnes duomenų palyginamumo ir geresnio duomenų įvertinimo gaires; ragina suderinti energijos paklausos prognozes atsižvelgiant į taupymo mažiausiomis sąnaudomis galimybes pagrindiniuose sektoriuose ir mano, kad sumažinus biurokratiją bus sparčiau įgyvendinamos energijos vartojimo efektyvumo priemonės; pažymi, kad norint taikyti principą „svarbiausia energijos vartojimo efektyvumas“ reikia persvarstyti energetikos planavimą ir ataskaitų teikimą, taip pat pagerinti politikos nuoseklumą, kad visi šie veiksniai stiprintų vienas kitą ir kad būtų pripažįstama, jog energijos taupymas yra Europos pagrindinis ir saugiausias energijos šaltinis; pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumas gali būti geriausia investicija į energijos šaltinius, nes jis padidina energijos įperkumą, mažina papildomos brangios infrastruktūros poreikį tiekėjams ir padeda spręsti klimato kaitos problemą;

33. pabrėžia, kad sutaupytos energijos apskaičiavimo taisyklės ir vertinimas, kurios priemonės atitinka reikalavimus, kaip nurodyta direktyvos prieduose, yra per daug sudėtingi, todėl jais neįmanoma tiksliai vadovautis; ragina Komisiją užtikrinti, kad persvarstant Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą būtų pasiūlytas iš esmės paprastesnis energijos efektyvumo apskaičiavimo metodas, ir ragina apsvarstyti galimybę pasiūlyti naujus deleguotuosius aktus, kuriais būtų supaprastinti dabartinėje direktyvoje naudojami skaičiavimo metodai;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

34. ragina Komisiją persvarstyti direktyvos IV priede nurodytą elektros energijos perskaičiavimo koeficientą siekiant geriau atspindėti vykstančius elektros generavimo pokyčius;

35. pažymi, kad ne su visa rizika, susijusia su energijos taupymo investicijomis, galima susidoroti taikant apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą (ATLPS), nes ji apima tik 45 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio; pažymi, kad Energijos vartojimo efektyvumo direktyva yra glaudžiai susijusi su kitais energetikos srities ES teisės aktais ir daro tam tikrą poveikį anglies pėdsakui ir ATLPS sistemai (leidimų kainoms); ragina Komisiją įvertinti, kiek jos susijusios tarpusavyje, ir užtikrinti papildomumą; teigia, kad dėl to sumažėjusios ATLPS leidimų kainos yra vienas iš daugelio veiksnių, dėl kurių gali mažėti paskatos pramonės įmonėms investuoti į energijos taupymą;

36. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu tinkamai įgyvendinti rinkos stabilumo rezervą, kuris galėtų padėti pagerinti energijos vartojimo efektyvumą stiprinant ES ATLPS ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų politikos darnumą;

37. palankiai vertina būsimą modernizavimo fondą, kuris bus skirtas energetikos sistemoms modernizuoti ir energijos vartojimo efektyvumui gerinti mažesnes pajamas gaunančiose valstybėse narėse, ir prašo Komisiją parengti tinkamą valdymo struktūrą, įskaitant išsamų valstybių narių naudos gavėjų, EIB ir kitų institucijų vaidmenį;

38. pabrėžia, kad nepakankamai koordinuojant kai kurių nacionalinių teisės aktų elementus gali būti sunku rasti veiksmingų energijos vartojimo efektyvumo sprendimų, kuriais būtų pasiekta geriausių ekonominio veiksmingumo rezultatų, o dėl energijos taupymo pasiektos mažesnės kainos nebentenką prasmės; ragina valstybes nares ir Komisiją parengti koordinavimo priemones, kad būtų visapusiškai išnaudotas energijos vartojimo efektyvumo potencialas, nes tai padėtų didinti valstybių narių taikomų priemonių nuoseklumą neribojant jų galimybės pritaikyti savo politiką prie vietos energijos rinkų ir kainų, turimų technologijų ir sprendimų bei nacionalinio energijos rūšių derinio; ragina užtikrinti, kad įgyvendinant ATLPS būtų geriau atsižvelgiama į nacionalines priemones, darančias poveikį leidimų skaičiui ir kainai;

39. pabrėžia, kad reikia didinti energijos vartojimo efektyvumą viešajame sektoriuje, ir ragina į viešuosius pirkimus labiau įtraukti energijos taupymo iniciatyvas;

40. pažymi, kad ne visi viešųjų pirkimų agentai iki galo supranta viešiesiems pirkimams taikomus energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus; ragina Komisiją paskelbti aiškesnes gaires siekiant sudaryti palankesnes sąlygas laikytis direktyvos 6 straipsnio ir geriau jas įtraukti į platesnes ES viešųjų pirkimų taisykles;

41. ragina Komisiją į veiklą įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas, siekiant energijos vartojimo efektyvumą skatinti regionų, vietos ir piliečių mastu;

42. pabrėžia, kad nors mažmeninės elektros kainos mažiesiems ir vidutiniams verslo klientams ir privatiems vartotojams daugelyje valstybių narių yra palyginti aukštos, investuojant į energijos vartojimo efektyvumą gali būti padidintas Europos įmonių konkurencingumas ir sumažintos privačių vartotojų energijos sąnaudos; tačiau pabrėžia, kad ES maždaug trečdajį sąskaitos už elektros energiją sudaro netiesioginiai valstybės nustatyti mokesčiai ir rinkliavos privatiems namų ūkiams; kai jie įtraukiami į sąskaitas kaip nekintami dėmenys, vartotojams gali būti sunku pastebėti energijos taupymo naudą, be to, tai didina energijos nepriteklių; pažymi, kad Europos klimato ir energetikos politikai finansuoti skirtos rinkliavos sudaro mažiausią sąskaitos dalį; taip pat pabrėžia, kad aukštos energijos kainos ES lemia tai, jog energijos kainos valstybėse narėse skiriasi nuo kainų, kurias mokas mūsų pagrindiniai konkurentai daugelyje pasaulio šalių, o tai kenkia Europos energijai imlios pramonės sektorių konkurencingumui; pažymi, kad inovacijų taip pat daugėja daugiau investuojant į energijos vartojimo efektyvumą, taip užtikrinant ES pramonei pasaulio lyderės poziciją;

43. pažymi, kad energijos vartojimo efektyvumas gali būti geriausia pagrindų energetinė investicija, didinanti energijos įperkumą, mažinanti papildomos brangios infrastruktūros poreikį ir padedanti spręsti klimato kaitos problemą;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

44. pažymi, kad principas „pirmiausia energijos vartojimo efektyvumas“ sudaro sąlygas ekonomiškai efektyviai plėsti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį energijos rūšių derinyje; pabrėžia, kad taupymo įpareigojimai turi būti suderinami su tvarių atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtra, ir kad reikia stiprinti sinergiją siekiant veiksmingai pereiti prie nuo iškastinio kuro mažai priklausomos, atsparios ir pažangios energijos sistemos; mano, kad geresnis tarpregioninis paskirstymas, kaupimo sistemos ir paklausos valdymas suteikia daug galimybių toliau plėsti vėjo, vandens ir saulės energijos požiūriu optimalias gamybos vietas, kurios gali aprūpinti visą Europą; yra įsitikinęs, kad tai turės stabdomąjį poveikį energijos kainoms;

45. pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumas yra ekonomiškai efektyviausia priemonė siekiant laikytis ES išmetamo CO₂ kiekio mažinimo įsipareigojimų;

Energetikos srities teisės aktai turi būti nuoseklesni

46. ragina Komisiją laikytis geresnio reglamentavimo principo, ieškoti geresnių ES energetikos ir klimato kaitos taisyklių koordinavimo priemonių, kad būtų galima pagerinti teisės aktų veiksmingumą ir efektyvumą ir pasiūlyti dabartinio reglamentavimo gerinimo priemonių; ragina Komisiją stiprinti išsamaus ilgalaikio energijos vartojimo efektyvumo iniciatyvų, įskaitant visų pagrindinių tipų šalutinį poveikį, vertinimo metodiką; ragina formuojant ir vertinant bendras sąnaudas ir naudą, susijusias su įvairių lygmenų energijos vartojimo efektyvumo užmojais, žvelgti iš visuomenės perspektyvos ir laikyti energijos vartojimo efektyvumą atskiru energijos ištekliumi;

47. ragina Komisiją laikyti energijos vartojimo efektyvumą infrastruktūros prioritetu pripažįstant, kad jis atitinka TVF ir kitų ekonominių institucijų⁽¹⁾ vartojamą infrastruktūros apibrėžtį, ir atsižvelgti į jį kaip į esminį veiksnių priimančiam sprendimui dėl būsimų investicijų į Europos energetikos infrastruktūrą;

48. pažymi, kad energijos vartojimo efektyvumas gali padėti padidinti energijos sistemos atsparumą ir taip padėti pasiekti tvarią ir saugią padėtį;

49. pabrėžia, kad funkcionalios energijos vidaus rinkos, įskaitant energijos vartojimo efektyvumo paslaugų rinkas, padės optimizuoti energijos sistemų sąnaudas, vadinasi, smarkiai pagerins energijos vartojimo efektyvumą ir konkurencingumą visoje Europoje; todėl ragina valstybes nares visiškai įgyvendinti trečiąją energetikos teisės aktų rinkinį siekiant užtikrinti visapusiškai veikiančias konkurencingas ir susietas energijos rinkas;

50. nurodo, kad energijai imli pramonė turi taip pat prisidėti, ir kad šiomis aplinkybėmis labai svarbu ES visiems užtikrinti vienodas sąlygas;

51. pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumas yra vienas iš ES pagrindinių tikslų, todėl Europos šalys turėtų būti skatinamos užtikrinti kuo mažesnius energijos nuostolius pramonės, transporto ir statybų srityse, nes šiose srityse suvartojama didžiausia energijos dalis;

52. palankiai vertina teigiamą sertifikavimo sistemų ar taupymo įpareigojimų (7 straipsnis) poveikį daugelyje valstybių narių; mano, kad galimybė pasirinkti lygiaverčio užmojo alternatyvias priemones yra esminė pritarimo joms sąlyga; pažymi, kaip svarbu užtikrinti, kad sertifikuotas sutaupytos energijos kiekis atitiktų realiaame gyvenime sutaupytą energiją ir nebūtų vien tik popieriuje sutaupyta energija; atkreipia dėmesį į energijos tiekimo įmonių vaidmenį siekiant aktyviai plėtoti energijos vartojimo efektyvumo priemones; ragina neapsunkinti sertifikavimo sistemų ir energijos taupymo priemonių įskaitymo; ragina Komisiją įvertinti, ar įmanoma atsižvelgti į sutaupyto pirminės energijos kiekį pasitelkiant įterptąsias kogeneracijos jėgaines (Bendra šilumos ir elektros energijos gamyba (CHP));

53. atkreipia dėmesį į Europos Parlamento užsakymu EPRS parengtą ataskaitą, kurioje teigiama, kad dauguma nustatytų energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemų buvo svarbios siekiant padidinti energijos vartojimo efektyvumą nacionaliniu mastu ir dėl jų daug namų ūkių ir organizacijų ekonomiškai efektyviai sutaupė energijos; taip pat atkreipia dėmesį į ataskaitoje padarytą išvadą, kad energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemos yra itin ekonomiškai efektyvios ir kad esama įrodymų, jog gerai suprojektuotos ir įgyvendintos energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemos gali užtikrinti iki 100 proc. šalies sutaupomos energijos, nurodytos 7 straipsnyje; todėl siūlo Komisijai sudaryti gerosios ir blogosios praktikos pavyzdžių sąrašą ir parengti kriterijų rinkinį siekiant užtikrinti gerai suprojektuotas ir efektyvias energijos vartojimo efektyvumo sistemas;

⁽¹⁾ „Energijos vartojimo efektyvumas kaip infrastruktūra: užtaisyti investicijų spragą“ (angl. „Energy efficiency as infrastructure: leaping the investment gap“), 2016 m. kovo 3 d.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

54. ragina pasirūpinti, kad taupymo ir efektyvumo skaičiavimai būtų aiškūs ir nebiurokratiniai; mano, kad Energijos vartojimo efektyvumo direktyva galėtų būti pagrindų teisės aktas, mano, kad galima įtraukti konkrečias priemones ir efektyvumo kriterijus į esamas direktyvas (pvz., Pastatų energinio naudingumo direktyvą) arba ir į suvestinę ženklavimo prievolę (energijos vartojimo efektyvumo ženklavimas, ekologinis projektavimas, žiedinė ekonomika, CE);

55. mano, kad ES klimato apsaugos ir efektyvumo tikslai turi stiprinti vienas kitą ir kad privalomi energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai yra itin svarbūs norint pasiekti aukščiausią užmojų ir pastangų lygį valstybėse narėse, taip pat būtina suteikti valstybėms narėms pakankamai lankstumo galimybių parengti priemonių ir instrumentų, kurie turi būti pritaikyti nacionalinio lygmens poreikiams, derinį;

56. ragina užtikrinti, kad persvarstyta Energijos vartojimo efektyvumo direktyva atitiktų ES klimato kaitos tikslus ir COP 21 susitarimo tikslą; pabrėžia, kad esamų priemonių tęsimas bei tobulinimas ir prieštaravimų bei spragų naikinimas turi būti direktyvos peržiūros dalis, kad būtų užtikrintas reguliavimo nuspėjamumas ir ilgainiui įgytas investuotojų pasitikėjimas;

Didesnis energijos vartojimo efektyvumas – daugiau darbo vietų ir augimo

57. apgailestauja dėl mažo iš ES struktūrinių fondų (2007–2013 m.) finansuojamų energijos vartojimo efektyvumo projektų veiksmingumo, kaip kritikuojama Audito Rūmų ataskaitoje; ragina Komisiją skubiai įgyvendinti atitinkamus patobulinimus ypatingą dėmesį skiriant finansuojamų projektų pagrindimui, stebėjimui ir atsipirkimo laikotarpio sutrumpinimui; ragina Komisiją pateikti patobulintas gaires ir vykdyti griežtesnį stebėjimą siekiant geresnio struktūrinių fondų ir ESIF, drauge su privačiomis investicijomis, panaudojimo perspektyvoms energijos vartojimo efektyvumo projektams, ypač susijusiems su pastatais; mano, kad energijos vartojimo efektyvumo projektų finansavimas iš struktūrinių fondų ir ESIF turėtų būti skiriamas tiems vartotojams, kurie yra jautresni energijos sąnaudoms, tokiems kaip pramonės sektoriai, kuriuose kyla anglies dioksido nutekėjimo rizika, MVĮ ir namų ūkiai, kuriems gresia energijos nepriteklis; mano, kad visiškas prioritetas yra sukurti finansavimo priemonės, įrankius ir novatoriškus modelius, siekiant mobilizuoti viešuosius fondus ir pritraukti privatų finansavimą vietos, nacionaliniu, regionų ir ES lygmenimis, kad būtų remiamos investicijos į pagrindinius efektyvaus energijos vartojimo sektorius, pvz., pastatų renovaciją, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamoms visuomenės grupėms ir tinkamai atsižvelgiant į ilgalaikių investicijų ypatumus;

58. ragina valstybes nares skatinti investicijas statybos pramonėje, taip pat aktyviau teikti paskatas iš esmės renovuoti prastai apšiltintus pastatus ES;

59. pabrėžia, kad tuo atveju, jei valstybės narės nustatytų rinkliavomis grindžiamą energijos vartojimo efektyvumo sistemą, minimali suma turėtų būti skiriama namų ūkiams, patiriantiems energijos nepriteklį; taip pat pabrėžia, kad valstybės narės turėtų pademonstruoti, kaip tokia rinkliavomis grindžiama energijos vartojimo efektyvumo sistema prisideda gerinant blogą su esamu nacionaliniu būsto fondu susijusią padėtį;

60. pabrėžia Europos finansinių priemonių paskolų, garantijų ir akcinio kapitalo pavidalu svarbą pritraukiant privačių lėšų energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektams; tačiau pabrėžia, kad finansavimą socialinės srities projektams reikia teikti skiriant subsidijas;

61. pabrėžia, kad pati ES turėtų nustatyti ambicingą tikslą sutaupyti energijos ir paskatinti inovacijas, atsižvelgiant į investicijas energijos vartojimo efektyvumo srityje, kadangi tokios investicijos yra pelningos ir gali gana greitai atsipirkti;

62. ragina valstybes nares įtraukti nuostatą dėl reikšmingos minimalios priemonių procentinės dalies nustatymo energijos vartojimo efektyvumo didinimo įpareigojimų sistemose, kurios būtų taikomos mažas pajamas gaunantiems vartotojams;

63. pažymi, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektai dažnai yra nedidelio masto ir kad juos reikia sugrupuoti į didesnius rinkinius; šiuo tikslu ragina Komisiją, EIB ir valstybes nares teikti daugiau techninės pagalbos ir padėti kuriant projektus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos investuoti;

64. mano, kad, siekiant taikyti daugiau nei vien paprastas ir daug nekainuojančias priemones statybų sektoriuje, reikia ilgalaikės energijos vartojimo pastatuose efektyvumo strategijos ir tolesnio pastatų renovavimo siekiant skatinti energijos vartojimo efektyvumą;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

65. ragina pagerinti koordinavimą ir surengti valstybių narių keitimąsi idėjomis ir geriausios praktikos pavyzdžiais taupymo įpareigojimų, pastatų ir renovavimo planų (4, 5, 6 ir 7 straipsniai) temomis siekiant sparčiau taikyti pasiteisinusias ir naujas priemones (mokestines lengvatas, finansavimo programas, sutarčių modelius, socialinio būsto investicijas); mano, kad 5 straipsnio galiojimas turėtų būti pratęstas, siekiant, kur įmanoma, apimti visas įmanomas viešąsias įstaigas; ragina Komisiją nustatyti gaires, taikomas būsimiems nacionaliniams planams, kad būtų užtikrintas skaidrumas ir palyginamumas; palankiai vertina techninę paramą, kurią Komisija skyrė Energijos vartojimo efektyvumo direktyvai įgyvendinti; ragina nustatyti privalomą būsimų nacionalinių planų formą, kad būtų užtikrintas skaidrumas ir palyginamumas; ragina valstybes nares apsvarstyti novatoriškas rinka grindžiamas paramos sistemas;

66. pažymi, kad gyvenamųjų namų sektoriuje padaryta mažiausia pažanga, todėl ragina valstybes nares pasinaudoti energetinių paslaugų bendrovių paslaugomis, sudaryti sutartis dėl energijos vartojimo efektyvumo ir įgyvendinti mokesčių sistemas ir paskolų programas siekiant padidinti žemas esamų pastatų renovavimo kainas Europoje ir atlyginti už energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, pavyzdžiui, už taupiai energiją naudojančias šildymo ir vėsinimo sistemas;

67. ragina Komisiją skatinti valstybių narių prašoma priimti ir tobulinti energijos vartojimo pastatuose efektyvumo kontrolės, matavimo ir valdymo priemones, siekiant ES nekilnojamo turto fonde gerokai padidinti energijos vartojimo efektyvumą;

68. ragina valstybes nares pagal 4 straipsnį renovavimo veiksmų planuose apibrėžti, kaip jos pasieks kito veiksmų plano etapo (kuris baigsis 2017 m. balandžio mėn.) tikslus ir renovuos savo pastatų fondą; ir atsižvelgiant į tai pateikti ES masto viziją, kaip pasiekti, kad 2050 m. fondą sudarytų energijos beveik nevirtojantys pastatai;

69. mano, kad pavyzdinio viešųjų pastatų vaidmens taikymas visiems viešiesiems pastatams, ne vien tik centrinio lygmens, padėtų visiškai išnaudoti ekonomiškai efektyvaus energijos taupymo potencialą pastatuose; tai sektorius, kuris, kaip pasirodė, turi ne tik didžiausią energijos taupymo, bet ir kitos didesnės naudos, įskaitant didesnę komfortą ir gerovę, potencialą; šiuo atžvilgiu mano, kad valstybėms narėms reikėtų nustatyti vidinį pastangų pasidalijimo mechanizmą, siekiant 3 proc. renovacijos tikslo, taikomą įvairiems valstybės administravimo lygiams ir kad turėtų būti išlaikyta laisvė rinktis kitas priemones ir įvertinti jų poveikį kaip alternatyvą 1 ir 2 dalyse išdėstytam požiūriui;

70. ragina Europos Komisiją labiau skatinti valstybes nares renovuoti negyvenamuosius pastatus, atsižvelgiant į jų didelį trumpalaikio rentabilumo potencialą;

71. siūlo direktyvos 4 straipsnį antraštę pavadinti „Ilgalaikės nacionalinių pastatų renovavimo ir investicijų sutelkimo strategijos“;

72. ragina skirti būtinus išteklius montuotojų mokymams, kad jie galėtų atlikti kokybišką renovaciją;

73. ragina Komisiją laikytis strateginio požiūrio siekiant plačiau supažindinti su naujais techniniais pokyčiais (be kita ko, vėsinimo, apšvietimo, izoliacijos, termostatų, matavimo, įstiklinimo ir kt. srityse);

74. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares pirmenybę teikti direktyvos 4 straipsniui, atsižvelgiant į rengiamą antrąją strategijų versiją, kuri bus pristatyta 2017 m. ir kuri turėtų būti pagrįsta tinkamu suinteresuotųjų subjektų dalyvavimu, laikantis privalomų šablonų ir įtraukiant tarpinius 5 metų tikslus ir įgyvendinimo planus siekiant, kad iki 2050 m. ES lygmeniu pastatuose būtų beveik nevirtojama energijos, o tai bus būtina 21-osios šalių konferencijos tikslams įgyvendinti;

75. mano, kad įmonių energijos vartojimo auditas yra pasiteisinusi energijos vartojimo efektyvumo priemonė ir pabrėžia jos naudą konkurencingumui; ragina direktyvoje nustatytiems kriterijams taikyti vienodą apibrėžtį ir vienodai juos vykdyti (MVI apibrėžti; audita; jokio dvigubo sertifikavimo esant tarpvalstybinei įmonių struktūrai) ir taip pat taikyti vienodą požiūrį *de minimis* ribinei vertei, nustatyta 8 straipsnio 4 dalyje; ragina straipsnio taikymo sritį išplėsti, siekiant apimti visas daug energijos suvartojančias įmones; ragina atlikti vertinimą, siekiant pagerinti energijos audito sistemų efektyvumą; ragina nustatyti, kad kartu su numatyta priežiūra būtų reikalaujama įgyvendinti ekonomiškai efektyvias energijos audito rekomendacijas, tai suderinus su įmonių tikslais;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

76. siūlo peržiūrėti šioje direktyvoje (2 straipsnio 26 dalis) vartojamą MVĮ apibrėžtį ir joje nurodyti tik dirbančių asmenų skaičių ir metinę apyvartą, kad įmonės, kuriose 25 proc. ar daugiau akcijų valdo viešosios įstaigos, vis dar galėtų būti laikomos MVĮ;

77. palankiai vertina tai, kad Komisija rengia Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos 9–11 straipsnių įgyvendinimo gaires, siekdama padėti vartotojams geriau kontroliuoti jų suvartojamos energijos kiekį; mano, kad techninis įgyvendinamumas ir pažangiųjų skaitiklių įrengimas – atsižvelgiant į sąnaudų efektyvumą ir sąnaudų skaidrumą – yra esminė energijos taupymo sąlyga; mano, kad siekiant nuoseklumo visas nuostatas, reglamentuojančias matavimą ir sąskaitų išrašymą, būtina sugrupuoti į vieną vietą;

78. atkreipia dėmesį į tai, kad vartotojų sąskaitos už suvartotą energiją vis dar neaiškios ir netikslios; rekomenduoja padidinti sąskaitų skaidrumą ir aiškumą nustatant ES lygmens aukšto lygio principus sąskaitoms, kad vartotojai pagrindinę informaciją gautų palyginamu formatu, siekiant jiems padėti pakoreguoti vartojimo modelius; pabrėžia, kad vartotojai teikia pirmenybę skirtingiems dalykams ir skiriasi jų turimos priemonės, todėl požiūris į informaciją turėtų būti formuojamas atliekant vartotojų tyrimą nacionaliniu lygmeniu;

79. mano, kad esminis dalykas yra galimybė susipažinti su nepriklausoma ir patikima informacija apie tinkamas energijos vartojimo efektyvumo priemones ir finansines sistemas, ypač namų ūkiams, taip pat regioninėms ir vietos valdžios institucijoms, kad būtų galima priimti pagrįstus sąmoningus sprendimus energijos klausimais ir geriau valdyti energijos suvartojimą, be kita ko naudojant pažangiuosius skaitiklius ir individualų šilumos ir vėsumos suvartojimo matavimą;

80. ragina taikyti griežtus kokybės užtikrinimo standartus, nacionalines mokymo programas ir vienodas, supaprastintas nacionalines sertifikavimo sistemas, taikomas energijos efektyvumą užtikrinantiems tiekėjams, paremtas pridedamomis ir lengvai naudojamomis konsultavimo ir žalos atlyginimo sistemomis; pabrėžia, kad šiuo pasiūlymu siekiama pašalinti kai kurias nefinansines kliūtis, kad vartotojas galėtų pradėti naudoti energiją efektyviai vartojančius produktus ir paslaugas, pvz., sudarant sąlygas nustatyti patikimus prekyautojus;

81. tikisi, kad įvykdžius 14 straipsnyje nustatytus labai efektyvios kogeneracijos reikalavimus bus dar daugiau su taupymu susijusių investicijų;

82. pabrėžia, kad tuo atveju, jei valstybės narės nustatytų mokesčiais grindžiamą energijos vartojimo efektyvumo sistemą (20 straipsnis), tai pirmenybė turėtų būti skiriama namų ūkiams, patiriantiems energijos nepriteklių; atkakliai teigia, kad persvarstyta Energijos direktyva valstybėms narėms turėtų sukurti ilgalaikę stabilią politinę aplinką siekiant užtikrinti nuoseklų investicijų į energijos vartojimo efektyvumą didėjimą, ypač vietos lygmeniu; reikalauja, kad ES ir EIB padidintų savo pajėgumų stiprinimo ir techninės paramos pastangas siekiant kurti bankams priimtinius energijos vartojimo efektyvumo projektus, kurie pritrauktų privačių investicijų iš rinkos; ragina pagal ES finansavimo programas (pvz., struktūrinius fondus, C. P. Junckerio planą, ELENA-EIB) padidinti lėšų, skiriamų energijos vartojimo efektyvumo pajėgumų stiprinimui ir techninei paramai, dalį;

83. apgailėstauja dėl menkų viešojo ir privačiojo sektorių investicijų į pažangiuosius elektros energijos paskirstymo tinklus; ragina Europos Komisiją sustiprinti direktyvos 15 straipsnio įgyvendinimą, kad būtų skatinama šių tinklų plėtra;

84. ragina vietos valdžios institucijas arba drauge su jomis parengti įpareigojimą atlikti nacionalinį energijos vartojimo efektyvumo programų ekonominės naudos vertinimą ir taikyti šį metodą tais atvejais, kai jis gali būti veiksmingas ir sumažinti vartotojų išlaidas;

85. išreiškia susirūpinimą dėl didėjančios taršos, sukeltos kai kurių kietąja biomase kūrenamų būsto šildymo įrenginių, kurie išmeta didelius kietųjų dalelių, azoto oksidų, anglies monoksido ir dioksino kiekius, darančius labai neigiamą poveikį oro kokybei ir todėl labai kenksmingus žmonių sveikatai; taigi ragina valstybes nares ieškoti veiksmingų ir ekologiškų alternatyvių sprendimų;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

86. pabrėžia, kad reikia nedelsiant taikyti išsamesnę požiūrį siekiant padidinti visos transporto sistemos energijos vartojimo efektyvumą, nepasikliaujant tik transporto priemonių ar varymo sistemų technologine plėtra; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares ryžtingai taikyti naujas priemones siekiant skatinti perėjimą prie veiksmingiausių energijos vartojimo būdų ir visapusiškai panaudoti intelektines transporto sistemas, kad logistikos, aviacijos ir jūrų transporto sektoriuose būtų labiau padidintas ir transporto priemonių, ir infrastruktūros pajėgumų veiksmingumas ir panaudojimo lygis;

87. primena, kad energijos vartojimo efektyvumą galima pasiekti nustatant CO₂ standartus ir vartotojams pranešant apie tai, kokios yra jų transporto priemonių degalų sąnaudos; ragina Komisiją pateikti pasiūlymų siekiant pranešti vartotojams apie naujų sunkvežimių, autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų degalų sąnaudas ir nustatyti jų išmetamo CO₂ kiekio ribas;

88. apgailestauja, kad transporto sektoriuje sutaupoma mažai energijos (sutaupytą energijos kiekį suskirsčius pagal sektorius jam tenka tik 3 proc.), nepaisant to, kad dėl ekonomikos krizės 2005–2013 m. buvo stabilizuotas keleivių srautas ir sumažėjo krovinių vežimas; ragina valstybes nares padidinti transporto sektoriui skirtų priemonių skaičių;

o

o o

89. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir valstybėms narėms.

2016 m. birželio 28 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0294

Referendumo Jungtinėje Karalystėje rezultatai

2016 m. birželio 28 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sprendimo išstoti iš ES, kuris yra JK įvykusio referendumo pasekmė (2016/2800(RSP))

(2018/C 091/05)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

1. atkreipia dėmesį į Jungtinės Karalystės piliečių norą išstoti iš ES; pažymi, kad žmonių išreikšta valia turi būti visiškai ir visapusiškai gerbiama pradedant tuo, kad Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 50 straipsnis turi būti pradėtas taikyti kuo skubiau;
2. pabrėžia, kad tai kritinis momentas Europos Sąjungai: Sąjungos piliečių interesai ir lūkesčiai turi vėl tapti pagrindine diskusijų tema; Europos projektas turi būti pradėtas iš naujo dabar;
3. pabrėžia, kad daugumos Jungtinės Karalystės piliečių valia turėtų būti gerbiama greitai ir nuosekliai taikant išstojimo procedūrą;
4. pažymi, kad derybos dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš ES pagal ES sutarties 50 straipsnį turi būti pradėtos iš karto po oficialaus pranešimo pateikimo;
5. įspėja, kad siekiant išvengti žalingo netikrumo visiems ir apsaugoti Sąjungos vientisumą ES sutarties 50 straipsnyje nurodytas pranešimas turi būti pateiktas kuo greičiau; tikisi, kad Jungtinės Karalystės ministras pirmininkas praneš 2016 m. birželio 28–29 d. Europos Vadovų Tarybai apie referendumo rezultatą; šiuo pranešimu bus pradėta išstojimo procedūra;
6. primena, kad susitarime, dėl kurio 2016 m. vasario mėn. susitarė valstybių ir vyriausybės vadovai, nustatyta, jog jis įsigaliojotų tik tuo atveju, jei Jungtinė Karalystė nuspręstų likti ES, todėl jis niekinis;
7. primena, kad dėl bet kokių naujų Jungtinės Karalystės ir ES santykių negali būti susitarta, kol nebus sudarytas susitarimas dėl išstojimo;
8. primena, kad pagal Sutarties reikia Europos Parlamento pritarimo ir kad jis turi visapusiškai dalyvauti visais įvairių procedūrų, susijusių su susitarimu dėl išstojimo ir bet kokiais būsimais santykiais, etapais;
9. ragina Tarybą paskirti Komisiją derybininke dėl ES sutarties 50 straipsnio;
10. pabrėžia, kad dėl dabartinių pokyčių reikia apmąstyti ES ateitį; esama poreikio reformuoti Sąjungą ir padaryti ją geresnę ir demokratiškesnę; pažymi, kad, nors kai kurios valstybės narės gali pasirinkti integruotis lėčiau ar mažesniu mastu, ES pamatai turi būti sutvirtinti, o sprendimų pagal pageidavimus turėtų būti vengiama; mano, kad dėl būtinybės propaguoti mūsų bendras vertybes, užtikrinti stabilumą, socialinį teisingumą, ekonomikos augimą ir darbo vietas, įveikti nuolatinį ekonominį ir socialinį netikrumą, apsaugoti piliečius ir atremti migracijos iššūkį reikia visų pirma plėtoti ir demokratizuoti ekonominę ir pinigų sąjungą ir laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, taip pat stiprinti bendrą užsienio ir saugumo politiką; todėl mano, kad reformų rezultatas turi būti tokia Sąjunga, kokios tikisi piliečiai;
11. ragina parengti veiksmų planą siekiant sukurti geresnę Sąjungą, kuris visiškai išnaudotų Lisabonos sutarties galimybes ir būtų papildytas Sutarčių peržiūra;

2016 m. birželio 28 d., trečiadienis

12. imsis vidaus organizacinių pakeitimų, siekdamas atspindėti daugumos Jungtinės Karalystės piliečių valią išstoti iš Europos Sąjungos;
 13. atkreipia dėmesį į tai, kad atsistatydino Komisijos narys iš Jungtinės Karalystės ir kad jo pareigas perims kitas asmuo;
 14. ragina Tarybą pakeisti pirmininkavimo jai eilės tvarką siekiant neleisti, kad išstojimo procesas pakenktų kasdienio Sąjungos veikimo valdymui;
 15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Europos Centriniam bankui, nacionaliniams parlamentams ir Jungtinės Karalystės Vyriausybei.
-

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0281

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo ES ir Libano protokolas (Bendrasis susitarimas) ***

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo dėl Europos Sąjungos ir Libano Respublikos bendrojo susitarimo, kuriuo nustatomi Libano Respublikos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (16136/2014 – C8-0044/2015 – 2014/0110(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 091/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (16136/2014),
 - atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo dėl Europos Sąjungos ir Libano Respublikos bendrojo susitarimo, kuriuo nustatomi Libano Respublikos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, projektą (16135/2014),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 212 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 7 dalį (C8-0044/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą bei trečią pastraipą ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0193/2016),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Libano Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0282

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo ES ir Libano protokolas (2004 m. plėtra)

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (13349/2014 – C8-0095/2015 – 2007/0078(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 091/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13349/2014),
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jų valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, projektą (11300/2007),
- atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 8 dalį (C8-0095/2015),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą bei trečią pastraipą ir 2 dalį ir 108 straipsnio 7 dalį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0194/2016),
 1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Libano Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0283

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo ES ir Libano protokolas (Bulgarijos ir Rumunijos įstojimas į ES) ***

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo projekto (13395/2014 – C8-0170/2015 – 2008/0027(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 091/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13395/2014),
 - atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos bendrijos bei jų valstybių narių ir Libano Respublikos asociaciją, protokolo, siekiant atsižvelgti į Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos įstojimą į Europos Sąjungą, projektą (13376/2014),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 8 dalį (C8-0170/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą bei trečią pastraipą ir 2 dalį ir 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0195/2016),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Libano Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0284

ES ir Monako susitarimas dėl automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų *

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, sudarymo Europos Sąjungos vardu (COM(2016)0201 – C8-0157/2016 – 2016/0109(NLE))

(Konsultavimosi procedūra)

(2018/C 091/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (COM(2016)0201),
 - atsižvelgdamas į Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, projektą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 115 straipsnį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos b punktą bei 8 dalies antrą pastraipą, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0157/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį, 108 straipsnio 7 dalį ir 50 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0206/2016),
1. pritaria Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas susitarimas, sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Monako Kunigaikštystės vyriausybėms ir parlamentams.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0285

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas (paraiška „EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery“)

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Belgijos paraiška „EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery“) (COM(2016)0242 – C8-0170/2016 – 2016/2074(BUD))

(2018/C 091/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0242 – C8-0170/2016),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1309/2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (toliau – EGF Reglamentas),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽²⁾, ypač į jo 12 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ (toliau – 2013 m. gruodžio 2 d. TIS), ypač į jo 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į trišalio dialogo procedūrą, numatytą pagal 2013 m. gruodžio 2 d. tarpinstitucinio susitarimo 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8–0207/2016),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių ar pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones;
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2013 m. gruodžio 2 d. tarpinstitucinio susitarimo nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė parama atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir kuo greičiau ir veiksmingiau prieinama;
- C. kadangi Belgija pateikė paraišką „EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery“ dėl finansinės paramos iš EGF atleidus darbuotojus ekonomikos sektoriuje, kuris priskiriamas NACE 2 red. 28 skyriui (Niekur kitur nepriskirta mašinų ir įrangos gamyba) NUTS 2 lygmens Belgijos Heno (BE 32) regione, ir kadangi tikimasi, kad šiomis priemonėmis turėtų pasinaudoti 488 atleisti darbuotojai, taip pat 300 jaunesnių nei 25 metų amžiaus nedirbančių ir nesimokančių jaunuolių (NEET jaunimas) iš Heno regiono; kadangi darbuotojai atleisti iš įmonių „Carwall SA“, „Caterpillar Belgium S.A.“ ir „Doosan SA“;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 855.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

D. kadangi, nors paraiška neatitinka EGF reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nustatytų tinkamumo kriterijų, ji pateikta pagal 4 straipsnio 2 dalyje nustatytus intervencijos kriterijus, pagal kuriuos leidžiama taikyti išimtį, susijusią su atleistų darbuotojų skaičiumi;

1. pritaria Komisijai, kad įvykdytos EGF reglamento 4 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos ir kad todėl Belgija turi teisę pagal šį reglamentą gauti finansinę 1 824 041 EUR paramą, kuri sudaro 60 proc. bendrų išlaidų, siekiančių 3 040 069 EUR;

2. pažymi, kad Komisija laikėsi 12 savaičių laikotarpio termino, skaičiuojant nuo 2016 m. vasario 11 d., kai gavo Belgijos valdžios institucijų pateiktą paraišką, ir 2016 m. gegužės 4 d. ji baigė savo vertinimą, ar paraiška atitinka finansinės paramos suteikimo sąlygas, ir tą pačią dieną informavo Parlamentą;

3. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos rinkoje pastaraisiais metais vykdant prekybą statybų mašinomis patirta rimtų sunkumų ir todėl šioje paraiškoje nurodytų trijų įmonių gaminių paklausa atitinkamai sumažėjo;

4. pažymi, kad 2013 m. vasario 23 d. įmonei „Caterpillar Belgium SA“ paskelbus, kad Gosli veikiančioje savo įmonėje ji pradeda kolektyvinio atleidimo procedūrą, dauguma jos 1 399 darbuotojų buvo įtraukti į paraišką „EGF/2014/011 BE/Caterpillar“, ir atkreipia dėmesį į tai, kad dabartinė paraiška yra susijusi su minėta paraiška, nes ji apima dalį tos pačios atleidimo procedūros; pabrėžia, kad Heno darbo rinkos padėtis yra sunki, nedarbo lygis siekia 14,5 proc. (5,9 proc. daugiau už nacionalinį vidurkį), gamybos sektoriuje 2013 m. prarastos 1 236 darbo vietos, o 2014 m. – 1 878 darbo vietos, nuo 2012 m. darbo pasiūlymų sumažėjo 13 proc. ir rinkai būdingas didelis ne kvalifikuotų darbuotojų skaičius, nes beveik pusė darbo ieškančių asmenų neturi vidurinio išsilavinimo, taip pat didelis ilgalaikis nedarbas, sudarantis 39,0 proc. viso nedarbo Heno regione;

5. teigiamai vertina tai, kad Belgijos valdžios institucijos prie individualių poreikių pritaikytas paslaugas tiksliniams paramos gavėjams pradėjo teikti 2015 m. sausio 1 d., t. y. gerokai anksčiau prieš pateikiant paraišką dėl EGF paramos;

6. pažymi, kad atleistiems darbuotojams, kuriuos apima ši paraiška, Belgija planuoja taikyti šių tipų priemones: paramą, konsultacijas ir (arba) integraciją; darbo paieškos palengvinimą; integruotą mokymą; paramą įmonėms steigti; paramą kolektyviniams projektams, darbo paieškos ir mokymo išmokas;

7. palankiai vertina tai, kad išmokos ir paskatos, kurios, kaip patvirtino Belgija, priklauso nuo aktyvaus tikslinių paramos gavėjų dalyvavimo darbo paieškose arba mokymosi veikloje (veiksmai pagal EGF reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą), yra apribotos ir neturi viršyti 5 proc. visų išlaidų, o tai yra gerokai mažiau už 35 proc. visų išlaidų, susijusių su prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketu, ribą, leidžiamą pagal EGF reglamentą;

8. pažymi, kad 55–64 metų amžiaus grupės darbuotojai sudaro 35,9 proc. tikslinių paramos gavėjų; mano, kad šiai grupei priskiriamiems darbuotojams kyla didesnė ilgalaikio nedarbo ir socialinės atskirties grėsmė ir jie turi specialių poreikių, susijusių su prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų teikimu pagal EGF reglamento 7 straipsnį;

9. ragina Komisiją pateikti informaciją apie paramos, teikiamos iš įmonės „Caterpillar“ atleistiems darbuotojams, rezultatus, nes šios paraiškos dalis yra susijusi su paraiška „EGF/2014/011 BE/Caterpillar“;

10. palankiai vertina tai, kad tikimasi, jog be 488 atleistų darbuotojų taip pat 300 jaunesnių nei 25 metų amžiaus nedirbančių ir nesimokančių jaunuolių (NEET), gyvenančių tame pačiame regione, dalyvaus taikant priemones ir gaus iš EGF bendrai finansuojamas prie individualių poreikių pritaikytas paslaugas, kurios apima: įtraukimą ir konsultavimą nukreipiant mokytis arba pasiūlant įvairius kursus interesams nustatyti; specialius mokymo kursus; prie individualių poreikių pritaikytą kvalifikacijos kėlimą; darbo paieškos, mokymo ir judumo išmokas;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

11. palankiai vertina tai, kad galimybė gauti EGF paramą suteikta ir NEET jaunimui; vis dėlto pažymi, kad šiuo metu EGF reglamente numatyta, kad šia galimybe galima pasinaudoti tik iki 2017 m. gruodžio 31 d.; ragina, kad, persvarstant daugiamečią finansinę programą, būtų persvarstytas ir EGF reglamentas, siekiant, kad galimybė NEET jaunuoliams pasinaudoti parama būtų toliau įmanoma ir po 2017 m.;
12. palankiai vertina tai, kad Belgijos valdžios institucijos siūlo specialias priemones, skirtas NEET jaunuoliams ir tokiu būdu konkrečiau atsižvelgia į jų poreikius;
13. pažymi, kad svarbu pradėti informavimo kampaniją siekiant, kad informacija pasiektų tuos NEET jaunuolius, kurie galėtų atitikti šių priemonių reikalavimus; primena savo poziciją dėl to, kad būtina nuolat ir tvariai padėti NEET jaunuoliams;
14. palankiai vertina tai, kad suderintas prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketas buvo parengtas po išsamių konsultacijų su visais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant socialinius partnerius, įmones ir valstybines užimtumo tarnybas, kurios, pasitelkdamos stebėsenos komitetą, taip pat stebės, kaip įgyvendinamos pasiūlytos priemonės;
15. visų pirma palankiai vertina Belgijos valdžios institucijų poziciją ir bendradarbiavimą su socialiniais partneriais remiant bendrus projektus, skirtus darbuotojams, svarstantiems galimybę kartu kaip grupei įsteigti vadinamąją socialinę įmonę, nes ši priemonė gali turėti itin didelę pridėtinę vertę;
16. nurodo, kad siūlomi veiksmai yra aktyvios darbo rinkos priemonės, priskiriamos prie tinkamų finansuoti veiksmy, apibrėžtų EGF reglamento 7 straipsnyje, ir primena, kad remiantis minėtu straipsniu tikimasi, kad teikiant prie individualių poreikių pritaikytas paslaugas atsižvelgiama į būsimos darbo rinkos perspektyvas ir reikiamus įgūdžius, jos yra suderintos su perėjimu prie efektyvaus išteklių naudojimo ir tvarios ekonomikos ir yra pasinaudojama patirtimi, kuri įgyta iki šiol remiant atleistus darbuotojus pagal paraišką „EGF/2014/011 BE/Caterpillar“; taip pat pažymi, kad šie veiksmai nepakeičia pasyvių socialinės apsaugos priemonių;
17. ragina valstybes nares kartu su socialiniais partneriais rengti strategijas, kaip iš anksto reaguoti į numatomus darbo rinkos pokyčius ir išsaugoti Sąjungos darbo vietas ir įgūdžius, visų pirma tuomet, kai vykdomos derybos dėl prekybos susitarimų, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija, taisyklių ir bendrų priemonių ekonominio, socialinio ir aplinkosauginio dempingo atveju taikymas; primena savo raginimą tinkamai pertvarkyti Sąjungos prekybos apsaugos priemones;
18. pabrėžia, kad būtina didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus, ir tikisi, kad pagal suderintą paketą siūlomi mokymai atitiks ir atleistų darbuotojų poreikius, ir dabartinę verslo aplinką regione ir kaimyniniuose regionuose;
19. ragina Komisiją peržiūrėti valstybės pagalbos taisykles siekiant sudaryti sąlygas valstybės intervenciniams veiksams, kad būtų skatinami socialiniu ir aplinkos apsaugos požiūriu naudingi projektai, ir padėti sunkumus patiriančioms MVĮ ir pramonės įmonėms pertvarkyti dėl finansų ir ekonomikos krizės iš esmės sumažėjusius jų gamybos pajėgumus;
20. dar kartą ragina Komisiją būsimuose pasiūlymuose suteikti išsamesnės informacijos apie sektorius, kuriuose esama augimo, taigi ir žmonių samdymo perspektyvų, taip pat kaupti pagrįstus duomenis apie EGF finansavimo poveikį, įskaitant informaciją apie pasinaudojus EGF parama rastų darbo vietų kokybę ir pasiektos reintegracijos rodiklius;
21. pažymi, kad Belgijos valdžios institucijos patvirtino, jog tinkami finansuoti veiksmai neremiami taikant kitas Sąjungos finansines priemones; dar kartą ragina Komisiją į savo metines ataskaitas įtraukti lyginamąjį tų duomenų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi galiojančių reglamentų ir kad paslaugos nebūtų Sąjungos finansuojamos du kartus;
22. pažymi, kadangi niekur kitur nepriskirtų mašinų ir įrangos gamybos sektoriuje iki šiol pateikta 14 paraiškų dėl EGF paramos, iš jų aštuonios grindžiamos globalizacijos sukeltais prekybos pokyčiais ir šešios – pasauline finansų ir ekonomikos krize;

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

23. primena, kad EGF parama neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, taip pat bendrovių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
 24. palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, pagerino procedūrą; atkreipia dėmesį į laiko trūkumą, atsiradusį dėl naujo tvarkaraščio, ir į galimą to poveikį paraiškų nagrinėjimo efektyvumui;
 25. pakartoja savo prašymą Komisijai užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su visais su EGF bylomis susijusiais dokumentais;
 26. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 27. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 28. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo

(Belgijos paraiška „EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2016/1145.)

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0286

Daugiametis paprastųjų tunų išteklių atkūrimo planas *I**

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl daugiamečio paprastųjų tunų išteklių rytinėje Atlanto vandenyno dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo plano, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 302/2009 (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD))

(Iprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 091/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2015)0180),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0118/2015),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 1 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 13 d. laišku Tarybos atstovo priimtą išsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0367/2015),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją ⁽²⁾;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2015)0096

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. birželio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... dėl daugiamečio paprastųjų tunų išteklių rytinėje Atlanto vandenyno dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo plano, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 302/2009

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/1627.)

⁽¹⁾ OL C 383, 2015 11 17, p. 100.

⁽²⁾ Ši pozicija pakeičia 2016 m. sausio 19 d. priimtus pakeitimus (Priimti tekstai, P8_TA(2016)0003).

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0287

Daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas *I**

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2187/2005 bei panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1098/2007 (COM(2014)0614 – C8-0174/2014 – 2014/0285(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 091/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2014)0614),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0174/2014),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 13 d. laišku Tarybos atstovo priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0128/2015),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją ⁽²⁾;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2014)0285

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. birželio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo nustatomas daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2187/2005 bei panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1098/2007

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/1139.)

⁽¹⁾ OL C 230, 2015 7 14, p. 120.

⁽²⁾ Ši pozicija pakeičia 2015 m. balandžio 28 d. priimtus pakeitimus (Priimti tekstai, P8_TA(2015)0104).

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0288

Sutuoktinių turto teisinio režimo srityje taikytina jurisdikcija, teisė ir teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas *

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl sutuoktinių turto teisinio režimo srityje taikytinos jurisdikcijos, teisės ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (COM(2016)0106 – C8-0127/2016 – 2016/0059(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2018/C 091/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2016)0106),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 3 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0127/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0209/2016),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2016 m. birželio 23 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0289

Registruotos partnerystės turtinių pasekmių srityje taikytina jurisdikcija, teisė ir teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas *

2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl registruotos partnerystės turtinių pasekmių srityje taikytinos jurisdikcijos, teisės ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (COM(2016)0107 – C8-0128/2016 – 2016/0060(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2018/C 091/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2016)0107),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 3 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0128/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0208/2016),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT